

บทที่ 4

ผลการศึกษา

ผลการศึกษาที่จะนำเสนอในบทนี้แบ่งออกเป็น 6 ส่วน ได้แก่

1. ข้อมูลทั่วไปของนักเรียนอาชีวศึกษา
2. อัตมโนทัศน์ของนักเรียนอาชีวศึกษา
3. ทศนคติต่อการไม่ใช้ความรุนแรง
4. การใช้ความรุนแรง
5. ความสัมพันธ์ระหว่างอัตรมโนทัศน์กับทศนคติต่อการไม่ใช้ความรุนแรง
และความสัมพันธ์ระหว่างอัตรมโนทัศน์กับการใช้ความรุนแรง
6. การทดสอบสมมติฐาน

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของนักเรียนอาชีวศึกษา

ในส่วนนี้เป็นการพรรณนาเพื่อให้ทราบถึงคุณลักษณะโดยทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นนักเรียนอาชีวศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในแผนกการบัญชี โลหะการ ช่างยนต์ ช่างก่อสร้างและช่างไฟฟ้า จำนวนทั้งสิ้น 405 คน ดังนี้

ตารางที่ 4.1 แสดงระดับผลการศึกษา

	เกรดเฉลี่ย	จำนวน	ร้อยละ
ระดับผลการศึกษา	น้อยกว่า 2.00	39	9.6
	2.01-2.50	131	32.3
	2.51-3.00	145	35.8
	3.01-3.50	78	19.3
	3.51-4.00	12	3.0
	รวม	405	100.0

จากตารางที่ 4.1 แสดงระดับผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีผลการเรียนอยู่ในระดับปานกลางมากที่สุด คือ มีเกรดเฉลี่ยในระดับ 2.51-3.00 จำนวน 145 คน คิดเป็นร้อยละ 35.8 รองลงมาเกรดเฉลี่ยค่อนข้างต่ำ ระดับ 2.00-2.50 จำนวน 131 คน คิดเป็นร้อยละ 32.3 เกรดเฉลี่ยค่อนข้างสูง ระดับ 3.01-3.50 จำนวน 78 คน คิดเป็นร้อยละ 19.3 เกรดเฉลี่ยต่ำกว่า 2.00 จำนวน 39 คน คิดเป็นร้อยละ 9.6 และเกรดเฉลี่ยสูงระดับ 3.51-4.00 จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 3

ตารางที่ 4.2 แสดงสถานภาพสมรสของบิดามารดา

	สถานภาพ	จำนวน	ร้อยละ
สถานภาพสมรส ของบิดามารดา	สมรสและอยู่ด้วยกัน	327	80.7
	สมรสแต่ไม่ได้อยู่ด้วยกัน	23	5.7
	หย่าร้าง	37	9.1
	ม่าย	16	4.0
	ไม่ได้สมรสแต่อยู่ด้วยกัน	2	.5
	รวม	405	100.0

จากตารางที่ 4.2 แสดงสถานภาพสมรสของบิดาและมารดา พบว่า สถานภาพสมรสของบิดามารดาของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ คือ สมรสและอยู่ด้วยกัน มากที่สุด จำนวน 327 คน คิดเป็นร้อยละ 80.7 รองลงมา คือ หย่าร้าง จำนวน 37 คน คิดเป็นร้อยละ 9.1 สมรสแต่ไม่ได้อยู่ด้วยกัน จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 5.7 ม่าย จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 4 และไม่ได้สมรสแต่อยู่ด้วยกัน จำนวน 2 คนคิดเป็นร้อยละ 0.5

ตารางที่ 4.3 แสดงการพักอาศัย

	บุคคลที่พักอาศัยด้วย	จำนวน	ร้อยละ
การพักอาศัย	บิดา มารดา	331	81.7
	ญาติ	32	7.9
	พี่น้อง	13	3.2
	เพื่อน	14	3.5
	อยู่คนเดียว	12	3.0
	อยู่กับแฟน	1	.2

	บุคคลที่พักอาศัยด้วย	จำนวน	ร้อยละ
การพักอาศัย	อาจารย์	1	.2
	พระ	1	.2
	รวม	405	100.0

จากตารางที่ 4.3 แสดงการพักอาศัยของนักเรียนอาชีวศึกษา พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่พักอาศัยกับบิดามารดามากที่สุด จำนวน 331 คน คิดเป็นร้อยละ 81.7 รองลงมาพักอาศัยกับญาติ จำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 7.9 พักอาศัยกับพี่น้อง จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 3.2 พักอาศัยกับเพื่อน จำนวน 14 คนคิดเป็นร้อยละ 3.5 อยู่คนเดียว 12 คน คิดเป็นร้อยละ 3 อยู่กับแฟน อยู่กับอาจารย์และอยู่กับพระอย่างละ 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.2

ตารางที่ 4.4 แสดงระดับการศึกษาของบิดา

	ระดับ	จำนวน	ร้อยละ
ระดับการศึกษา ของบิดา	ไม่ได้รับการศึกษา	7	1.7
	ประถมศึกษา	231	57.0
	มัธยมต้น	57	14.1
	มัธยมปลายหรือปวช.	52	12.8
	อนุปริญญาหรือปวส.	22	5.4
	ปริญญาตรี	24	5.9
	สูงกว่าปริญญาตรี	3	.7
	ไม่ทราบ	9	2.2
	รวม	405	100.0

จากตารางที่ 4.4 แสดงระดับการศึกษาของบิดา พบว่า บิดาของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีการศึกษาระดับประถมศึกษามากที่สุด จำนวน 231 คน คิดเป็นร้อยละ 57 รองลงมามีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 57 คน คิดเป็นร้อยละ 14.1 ระดับมัธยมศึกษาตอนปลายหรือ ปวช. จำนวน 52 คน คิดเป็นร้อยละ 12.8 ระดับปริญญาตรีจำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 5.9 ระดับอนุปริญญาหรือ ปวส. จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 5.4 กลุ่มตัวอย่างไม่ทราบระดับการศึกษาของบิดา จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 2.2 ไม่ได้รับการศึกษา จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 1.7 และการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 0.7

ตารางที่ 4.5 แสดงระดับการศึกษาของมารดา

	ระดับ	จำนวน	ร้อยละ
ระดับการศึกษา ของมารดา	ไม่ได้รับการศึกษา	8	2.0
	ประถมศึกษา	265	65.4
	มัธยมต้น	56	13.8
	มัธยมปลายหรือปวช.	36	8.9
	อนุปริญญาหรือปวส.	12	3.0
	ปริญญาตรี	13	3.2
	สูงกว่าปริญญาตรี	4	1.0
	ไม่ทราบ	11	2.7
	รวม	405	100.0

จากตารางที่ 4.5 แสดงระดับการศึกษาของมารดา พบว่า มารดาของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีการศึกษาระดับประถมศึกษามากที่สุด จำนวน 265 คน คิดเป็นร้อยละ 65.4 รองลงมามีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 56 คน คิดเป็นร้อยละ 13.8 ระดับมัธยมศึกษาตอนปลายหรือปวช. จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 8.9 ระดับปริญญาตรี จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 3.2 ระดับอนุปริญญาหรือ ปวส. จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 3 กลุ่มตัวอย่างไม่ทราบระดับการศึกษาของมารดา จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 2.7 มารดาไม่ได้รับการศึกษา จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 2 และระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 1

ตารางที่ 4.6 แสดงประสบการณ์การทะเลาะวิวาท

	จำนวนครั้ง	จำนวน	ร้อยละ
การทะเลาะวิวาท	ไม่เคย	292	72.1
	1 ครั้ง	28	6.9
	2 ครั้ง	35	8.6
	3 ครั้ง	19	4.7

	จำนวนครั้ง	จำนวน	ร้อยละ
การทะเลาะวิวาท	4 ครั้ง	13	3.2
	5 ครั้ง	11	2.7
	มากกว่า 5 ครั้ง	7	1.7
	รวม	405	100.0

จากตารางที่ 4.6 แสดงประสบการณ์การทะเลาะวิวาท พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่เคยทะเลาะวิวาทกับนักเรียนโรงเรียนอื่นมากที่สุด จำนวน 292 คน คิดเป็นร้อยละ 72.1 รองลงมาเคยทะเลาะวิวาทกับนักเรียนโรงเรียนอื่น 2 ครั้ง จำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 8.6 เคย 1 ครั้ง จำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 6.9 เคย 3 ครั้ง จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 4.7 เคยทะเลาะวิวาท 4 ครั้ง จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 3.2 เคย 5 ครั้ง จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 2.7 และมากกว่า 5 ครั้ง จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 1.7

ตารางที่ 4.7 แสดงสถานภาพทางเศรษฐกิจของครอบครัว

	ระดับ	จำนวน	ร้อยละ
สถานภาพทางเศรษฐกิจ	ระดับสูง	4	1.0
	ระดับสูงปานกลาง	48	11.9
	ระดับสูงค่อนข้างต่ำ	5	1.2
	ระดับปานกลางค่อนข้างสูง	13	3.2
	ระดับปานกลาง	222	54.8
	ระดับปานกลางค่อนข้างต่ำ	56	13.8
	ระดับต่ำค่อนข้างสูง	3	.7
	ระดับต่ำปานกลาง	43	10.6
	ระดับต่ำ	11	2.7
	รวม	405	100.0

จากตารางที่ 4.7 แสดงสถานภาพทางเศรษฐกิจ พบว่า สถานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่อยู่ในระดับปานกลางมากที่สุด จำนวน 291 คน คิดเป็นร้อยละ 71.85 รองลงมาเป็นระดับต่ำและระดับสูง จำนวน 57 คนเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 14.07

ตารางที่ 4.8 แสดงบุคคลใกล้ชิด

	บุคคล	จำนวน	ร้อยละ
บุคคลใกล้ชิด	บิดา มารดา	287	70.9
	พี่น้อง	28	6.9
	ญาติ	22	5.4
	เพื่อน	59	14.6
	ครู อาจารย์	2	.5
	แฟน	6	1.5
	ตัวเอง	1	.2
	รวม	405	100.0

จากตารางที่ 4.8 แสดงบุคคลใกล้ชิด พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความใกล้ชิดกับบิดา มารดามากที่สุด จำนวน 287 คน คิดเป็นร้อยละ 70.9 รองลงมาใกล้ชิดกับเพื่อน จำนวน 59 คน คิดเป็นร้อยละ 14.6 ใกล้ชิดกับพี่น้อง จำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 6.9 ใกล้ชิดกับญาติ จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 5.4 ใกล้ชิดกับแฟน จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 1.5 ใกล้ชิดกับ ครู อาจารย์ จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 0.5 และใกล้ชิดกับตัวเอง จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.2

ตารางที่ 4.9 แสดงการดูแลเอาใจใส่จากบิดามารดา

	ลักษณะของการเอาใจใส่	จำนวน	ร้อยละ
การดูแลเอาใจใส่	ดูแลเอาใจใส่เสมอ	339	83.7
	ดูแลบ้างบางครั้ง	63	15.6
	ไม่เคยเลย	3	.7
	รวม	405	100.0

จากตารางที่ 4.9 แสดงการดูแลเอาใจใส่จากบิดามารดา พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ได้รับการดูแลเอาใจใส่จากบิดา มารดาเสมอมากที่สุด จำนวน 339 คน คิดเป็นร้อยละ 83.7 รองลงมาได้รับการดูแลบ้างบางครั้ง 63 คน คิดเป็นร้อยละ 15.6 และไม่เคยได้รับการดูแลเอาใจใส่เลย จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 0.7

ตารางที่ 4.10 แสดงการพูดคุยในครอบครัว

	ความถี่	จำนวน	ร้อยละ
การพูดคุยใน ครอบครัว	บ่อยที่สุด	131	32.3
	ค่อนข้างบ่อย	135	33.3
	ปานกลาง	74	18.3
	ไม่บ่อยนัก	48	11.9
	น้อยครั้งมาก	17	4.2
	รวม	405	100.0

จากตารางที่ 4.10 แสดงการพูดคุยภายในครอบครัว พบว่า ภายในครอบครัวของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีการพูดคุยกันค่อนข้างบ่อยมากที่สุด จำนวน 135 คน คิดเป็นร้อยละ 33.3 รองลงมา มีการพูดคุยกันบ่อยที่สุด จำนวน 131 คน คิดเป็นร้อยละ 32.3 พูดคุยกันปานกลาง จำนวน 74 คน คิดเป็นร้อยละ 18.3 พูดคุยกันไม่บ่อยนัก จำนวน 48 คน คิดเป็นร้อยละ 11.9 และพูดคุยกันน้อยครั้งมาก จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 4.2

ตารางที่ 4.11 แสดงการรับประทานอาหารร่วมกับครอบครัว

	ความถี่	จำนวน	ร้อยละ
การรับประทานอาหาร อาหาร	บ่อยที่สุด	128	31.6
	ค่อนข้างบ่อย	109	26.9
	ปานกลาง	61	15.1
	ไม่บ่อยนัก	69	17.0
	น้อยครั้งมาก	38	9.4
	รวม	405	100.0

จากตารางที่ 4.11 แสดงการรับประทานอาหารร่วมกับครอบครัว พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่รับประทานอาหารร่วมกับครอบครัวบ่อยที่สุด จำนวน 128 คน คิดเป็นร้อยละ 31.6 รองลงมา รับประทานอาหารร่วมกับครอบครัวค่อนข้างบ่อย จำนวน 109 คน คิดเป็นร้อยละ 26.9 รับประทานอาหารร่วมกับครอบครัวไม่บ่อยนัก จำนวน 69 คน คิดเป็นร้อยละ 17 ปานกลาง จำนวน 61 คน คิด

เป็นร้อยละ 15.1 และรับประทานอาหารร่วมกับครอบครัวน้อยครั้งมาก จำนวน 38 คน คิดเป็นร้อยละ 9.4

ตารางที่ 4.12 แสดงการทำกิจกรรมร่วมกับครอบครัว

	ความถี่	จำนวน	ร้อยละ
การทำกิจกรรม	บ่อยที่สุด	60	14.8
	ค่อนข้างบ่อย	90	22.2
	ปานกลาง	100	24.7
	ไม่บ่อยนัก	99	24.4
	น้อยครั้งมาก	56	13.8
	รวม	405	100.0

จากตารางที่ 4.12 แสดงการทำกิจกรรมร่วมกับครอบครัว พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ทำกิจกรรมร่วมกับครอบครัวในระดับปานกลางมากที่สุด จำนวน 100 คน คิดเป็นร้อยละ 24.7 รองลงมาทำกิจกรรมร่วมกันไม่บ่อยนัก จำนวน 99 คน คิดเป็นร้อยละ 24.4 ใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่างที่ทำกิจกรรมร่วมกับครอบครัวค่อนข้างบ่อย จำนวน 90 คน คิดเป็นร้อยละ 14.8 และกลุ่มที่ทำกิจกรรมร่วมกับครอบครัวบ่อยที่สุด จำนวน 60 คน ใกล้เคียงกับกลุ่มที่ทำกิจกรรมร่วมกันน้อยครั้งมาก จำนวน 56 คน คิดเป็นร้อยละ 14.8 และร้อยละ 13.8 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.13 แสดงการทะเลาะวิวาทในครอบครัว

	ความถี่	จำนวน	ร้อยละ
การทะเลาะวิวาท	บ่อยที่สุด	6	1.5
	ค่อนข้างบ่อย	21	5.2
	ปานกลาง	28	6.9
	ไม่บ่อยนัก	100	24.7
	น้อยครั้งมาก	250	61.7
	รวม	405	100.0

จากตารางที่ 4.13 แสดงการทะเลาะวิวาทในครอบครัว พบว่า ภายในครอบครัวของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีการทะเลาะวิวาทกันน้อยครั้งมาก จำนวน 250 คน คิดเป็นร้อยละ 61.7 รองลงมา มีการทะเลาะวิวาทในครอบครัวไม่บ่อยนัก จำนวน 100 คน คิดเป็นร้อยละ 24.7 มีการทะเลาะวิวาทในระดับปานกลาง จำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 6.9 ทะเลาะวิวาทกันค่อนข้างบ่อย จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 5.2 และทะเลาะวิวาทกันบ่อยที่สุด จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 1.5

ตารางที่ 4.14 แสดงสภาวะการณ้เมื่อเกิดปัญหาในครอบครัว

	สภาวะการณ้	จำนวน	ร้อยละ
สภาวะการณ้เมื่อเกิด ปัญหา	พุดคุย ปรับความเข้าใจ	226	55.8
	ไม่พุด	121	29.9
	คำทอประชดประชัน	50	12.3
	ทุบตี	3	.7
	ขว้างปาข้าวของ	4	1.0
	ใช้อาวุธ(มีด ปืน)	1	.2
	รวม	405	100.0

จากตารางที่ 4.14 แสดงสภาวะการณ้เมื่อเกิดปัญหาในครอบครัว พบว่า เมื่อเกิดปัญหาขึ้นภายในครอบครัวของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่จะมีการพุดคุย ปรับความเข้าใจกันมากที่สุด จำนวน 226 คน คิดเป็นร้อยละ 55.8 รองลงมาคือ ไม่พุด จำนวน 121 คน คิดเป็นร้อยละ 29.9 มีการคำทอ ประชดประชัน จำนวน 50 คน คิดเป็นร้อยละ 12.3 ขว้างปาข้าวของ จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 1 มีการทุบตี จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 0.7 และมีการใช้อาวุธ เช่น มีด ปืน จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.2

ตารางที่ 4.15 แสดงความคิดเห็นต่อกฎระเบียบของสถานศึกษา

	ความคิดเห็น	จำนวน	ร้อยละ
ความเข้มงวดของ กฎระเบียบ	ใช่	266	65.7
	ไม่ใช่	49	12.1
	ไม่แน่ใจ	90	22.2
	รวม	405	100.0

จากตารางที่ 4.15 แสดงความเข้มงวดของกฎระเบียบ พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่คิดว่าโรงเรียนมีกฎระเบียบที่เข้มงวดมากที่สุด จำนวน 266 คน คิดเป็นร้อยละ 65.7 รองลงมาไม่แน่ใจว่ากฎระเบียบเข้มงวดหรือไม่ จำนวน 90 คน คิดเป็นร้อยละ 22.2 และคิดว่าโรงเรียนมีกฎระเบียบไม่เข้มงวด จำนวน 49 คน คิดเป็นร้อยละ 12.1

ตารางที่ 4.16 แสดงการทำผิดกฎระเบียบ

	ความถี่	จำนวน	ร้อยละ
การทำผิดกฎ ระเบียบ	บ่อยที่สุด	8	2.0
	ค่อนข้างบ่อย	37	9.1
	ปานกลาง	94	23.2
	น้อยครั้ง	202	49.9
	ไม่เคย	64	15.8
	รวม	405	100.0

จากตารางที่ 4.16 แสดงการทำผิดกฎระเบียบ พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ทำผิดกฎระเบียบของโรงเรียนน้อยครั้งมากที่สุด จำนวน 202 คน คิดเป็นร้อยละ 49.9 รองลงมาทำผิดกฎในระดับปานกลาง จำนวน 94 คน คิดเป็นร้อยละ 23.2 ไม่เคยทำผิดกฎระเบียบของโรงเรียน จำนวน 64 คน คิดเป็นร้อยละ 15.8 ทำผิดกฎค่อนข้างบ่อย จำนวน 37 คน คิดเป็นร้อยละ 9.1 และผิดทำกฎระเบียบของโรงเรียนบ่อยที่สุด จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 2

ตารางที่ 4.17 แสดงความสัมพันธ์กับครูอาจารย์

	ระดับความสัมพันธ์	จำนวน	ร้อยละ
ความสัมพันธ์กับ ครูอาจารย์	ดีมาก	45	11.1
	ค่อนข้างดี	147	36.3
	ปานกลาง	199	49.1
	ไม่ดี	12	3.0
	ไม่มี	2	.5
	รวม	405	100.0

จากตารางที่ 4.17 แสดงความสัมพันธ์กับครู อาจารย์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความสัมพันธ์กับครู อาจารย์ในระดับปานกลางมากที่สุด จำนวน 199 คน คิดเป็นร้อยละ 49.1 รองลงมา มีความสัมพันธ์ค่อนข้างดี จำนวน 147 คน คิดเป็นร้อยละ 36.3 มีความสัมพันธ์ดีมาก จำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 11.1 ความสัมพันธ์ไม่ดี จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 3 และไม่มีความสัมพันธ์กับครู อาจารย์เลย จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 0.5

ตารางที่ 4.18 แสดงความรู้สึกต่อสถานศึกษา

	ความรู้สึก	จำนวน	ร้อยละ
ความรู้สึกต่อสถานศึกษา	ภูมิใจ	290	71.6
	ไม่ชอบระเบียบและวิธีการ	56	13.8
	ไม่ชอบตัวบุคคลผู้ใดผู้หนึ่งในสถานศึกษา	48	11.9
	ไม่ยุติธรรมต่อท่าน	10	2.5
	เฉยๆ	1	.2
	รวม	405	100.0

จากตารางที่ 4.18 แสดงความรู้สึกต่อสถานศึกษา พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่รู้สึกภูมิใจในสถานศึกษาของตนมากที่สุด จำนวน 290 คน คิดเป็นร้อยละ 71.6 รองลงมาไม่ชอบระเบียบและวิธีการ จำนวน 56 คน คิดเป็นร้อยละ 13.8 ใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่างที่ไม่ชอบตัวบุคคลผู้ใดผู้หนึ่งในสถานศึกษา จำนวน 48 คน คิดเป็นร้อยละ 11.9 กลุ่มตัวอย่างที่รู้สึกว่าสถานศึกษาไม่ยุติธรรมกับตน จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 2.5 และรู้สึกเฉยๆ จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.2

ตารางที่ 4.19 แสดงลักษณะของการคบเพื่อน

	กลุ่มเพื่อน	จำนวน	ร้อยละ
การคบเพื่อน	กลุ่มเรียน	191	47.2
	กลุ่มเล่น	107	26.4
	กลุ่มเที่ยว	14	3.5

	กลุ่มเพื่อน	จำนวน	ร้อยละ
การคบเพื่อน	ทุกกลุ่ม	89	22.0
	ไม่คบ	2	.5
	กลุ่มศิษยา	2	.5
	รวม	405	100.0

จากตารางที่ 4.19 แสดงลักษณะของการคบเพื่อน พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่คบเพื่อน กลุ่มเรียนมากที่สุด จำนวน 191 คน คิดเป็นร้อยละ 47.2 รองลงมาคบเพื่อนกลุ่มเล่น จำนวน 107 คน คิดเป็นร้อยละ 26.4 คบทุกกลุ่ม จำนวน 89 คน คิดเป็นร้อยละ 22 คบเพื่อนกลุ่มเที่ยว จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 3.5 คบเพื่อนกลุ่มศิษยาและไม่คบอย่างละ 2 คน คิดเป็นร้อยละ 0.5

ตารางที่ 4.20 แสดงการยอมรับจากกลุ่มเพื่อน

	สิ่งที่เคยกระทำ	จำนวน	ร้อยละ
การยอมรับจากเพื่อน	โกหก	1	.2
	หนีโรงเรียน	57	14.1
	คิมสุรา สูบบุหรี่	57	14.1
	ร่วมทะเลาะวิวาทกับผู้อื่น	40	9.9
	เล่นการพนัน	6	1.5
	จีบสาว	4	1.0
	ไม่เคย	237	58.5
	ให้ลอกการบ้าน	3	.7
	รวม	405	100.0

จากตารางที่ 4.20 แสดงการยอมรับจากกลุ่มเพื่อน พบว่า กลุ่มตัวอย่างไม่เคยต้องทำอะไร เพื่อให้ได้รับการยอมรับจากเพื่อนมากที่สุด จำนวน 237 คน คิดเป็นร้อยละ 58.5 รองลงมาเคยหนีโรงเรียนและคิมสุรา จำนวน 57 คน เท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 14.1 เคยร่วมทะเลาะวิวาทกับผู้อื่น จำนวน 40 คน คิดเป็นร้อยละ 9.9 เล่นการพนัน จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 1.5 จีบสาว จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 1 และให้เพื่อนลอกการบ้าน จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 0.7

ตารางที่ 4.21 แสดงความรู้สึกต่อเพื่อน

	ความคิดเห็น	จำนวน	ร้อยละ
ความรู้สึกต่อเพื่อน	เป็นพวกเดียวกัน ต้องทำทุกอย่างร่วมกัน	81	20.0
	เป็นพวกเดียวกัน แต่ไม่ต้องทำอะไรเหมือนกันหมด	269	66.4
	เพื่อนก็ส่วนเพื่อน เรากี่ส่วนเรา	51	12.6
	ไม่รู้	3	.7
	ไม่คบ	1	.2
	รวม	405	100.0

จากตารางที่ 4.21 แสดงความรู้สึกต่อเพื่อน พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นด้วยกับข้อความ เป็นพวกเดียวกัน แต่ไม่ต้องทำอะไรเหมือนกันหมด มากที่สุด จำนวน 269 คน คิดเป็นร้อยละ 66.4 รองลงมาเห็นด้วยกับข้อความ เป็นพวกเดียวกัน ต้องทำทุกอย่างร่วมกัน จำนวน 81 คน คิดเป็นร้อยละ 20 กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยกับข้อความ เพื่อนก็ส่วนเพื่อน เรากี่ส่วนเรา จำนวน 51 คน คิดเป็นร้อยละ 12.6 ไม่รู้ จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 0.7 และไม่คบ จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.2

ตารางที่ 4.22 แสดงความถี่ของการได้รับข่าวสาร

	ความถี่	จำนวน	ร้อยละ
การได้รับข่าวสาร	ทุกวัน	143	35.3
	วันเว้นวัน	95	23.5
	อาทิตย์ละ 1-2 ครั้ง	115	28.4
	เดือนละ 2-3 ครั้ง	29	7.2
	เดือนละครั้ง	15	3.7
	น้อยครั้งมาก	7	1.7
	ไม่เคย	1	.2
	รวม	405	100.0

จากตารางที่ 4.22 แสดงความถี่ในการได้รับข่าวสาร พบว่า กลุ่มตัวอย่างได้รับข่าวสารจากสื่อเกี่ยวกับการใช้ความรุนแรงในสังคมทุกวันมากที่สุด จำนวน 143 คน คิดเป็นร้อยละ 35.3 รองลงมา คือ สัปดาห์ละ 1-2 ครั้ง จำนวน 115 คน คิดเป็นร้อยละ 28.4 วันเว้นวัน จำนวน 95 คน คิดเป็นร้อยละ 23.5 ได้รับข่าวสารเดือนละ 2-3 ครั้ง จำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 7.2 เดือนละครั้ง จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 3.7 น้อยครั้งมาก จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 1.7 และไม่เคยได้รับข่าวสารเกี่ยวกับการใช้ความรุนแรง จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.2

ตารางที่ 4.23 แสดงความถี่ในการบริโภคสื่อต่างๆ

	ความถี่	จำนวน	ร้อยละ
การอ่านหนังสือ การ์ตูน ชมภาพยนตร์	ทุกวัน	39	9.6
	วันเว้นวัน	47	11.6
	อาทิตย์ละ 1-2 ครั้ง	131	32.3
	เดือนละ 2-3 ครั้ง	62	15.3
	เดือนละครั้ง	84	20.7
	น้อยครั้งมาก	28	6.9
	ไม่เคย	14	3.5
	รวม	405	100.0

จากตารางที่ 4.23 แสดงความถี่ในการบริโภคสื่อต่างๆ พบว่า กลุ่มตัวอย่างอ่านหนังสือ อ่านนวนิยาย การ์ตูนหรือชมภาพยนตร์เกี่ยวกับการต่อสู้และการใช้กำลังสัปดาห์ละ 1-2 ครั้งมากที่สุด จำนวน 131 คน คิดเป็นร้อยละ 32.3 รองลงมาคือ เดือนละครั้ง จำนวน 84 คน คิดเป็นร้อยละ 20.7 เดือนละ 2-3 ครั้ง จำนวน 62 คน คิดเป็นร้อยละ 15.3 วันเว้นวัน จำนวน 47 คน คิดเป็นร้อยละ 11.6 ทุกวัน จำนวน 39 คน คิดเป็นร้อยละ 9.6 น้อยครั้งมาก จำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 6.9 และไม่เคยอ่านหนังสือ นวนิยาย การ์ตูนหรือชมภาพยนตร์เกี่ยวกับการต่อสู้และการใช้กำลัง จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 3.5

ตารางที่ 4.24 แสดงความถี่ในการเล่นเกม

	ความถี่	จำนวน	ร้อยละ
การเล่นเกม	ทุกวัน	25	6.2
	วันเว้นวัน	28	6.9
	อาทิตย์ละ 1-2 ครั้ง	71	17.5
	เดือนละ 2-3 ครั้ง	55	13.6
	เดือนละครั้ง	110	27.2
	น้อยครั้งมาก	27	6.7
	ไม่เคย	89	22.0
	รวม	405	100.0

จากตารางที่ 4.24 แสดงความถี่ในการเล่นเกม พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เล่นเกมคอมพิวเตอร์ เกมออนไลน์หรือเพลย์สเตชัน เดือนละครั้งมากที่สุด จำนวน 110 คน คิดเป็นร้อยละ 27.2 รองลงมาไม่เคยเล่น 89 คน คิดเป็นร้อยละ 22 สัปดาห์ละ 1-2 ครั้ง จำนวน 71 คน คิดเป็นร้อยละ 17.5 เล่นเดือนละ 2-3 ครั้ง จำนวน 55 คน คิดเป็นร้อยละ 13.6 วันเว้นวัน จำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 6.9 เล่นเกมน้อยครั้งมาก จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 6.7 และเล่นทุกวัน จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 6.2

ส่วนที่ 2 อัคมโนทัศน์ของนักเรียนอาชีวศึกษา

ตารางที่ 4.25 แสดงอัคมโนทัศน์ด้านที่ 1 พฤติกรรมสังคม

ข้อ	ข้อความ	Mean	S. D.	ระดับ
1	12 เมื่ออยู่โรงเรียนฉันประพฤติตนเรียบร้อย	.77	.423	สูง
2	13 โดยปกติแล้วเมื่ออะไรผิดพลาดเกิดขึ้น ฉันมักเป็นผู้รับผิดชอบ	.52	.500	ต่ำ
3	18 ฉันมักทำอะไรตามใจตนเองเสมอ	.46	.499	ต่ำ
4	22 ความประพฤติของฉันไม่ดีหลายอย่าง	.50	.501	ต่ำ
5	25 เวลาอยู่บ้านฉันประพฤติตนไม่ดีเลย	.85	.361	สูง
6	31 เวลาที่อยู่โรงเรียนฉันมักเหม่อลอย	.72	.450	สูง

ข้อ	ข้อความ	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ระดับ
7	32 ฉันชอบคอยหาเรื่องใส่ร้ายพี่น้องของฉัน	.94	.236	สูง
8	35 เมื่ออยู่บ้านฉันเชื่อฟังและอยู่ในโอวาทของผู้ปกครองเสมอ	.80	.400	สูง
9	48 ฉันมักทำตัวไม่ดี ไม่เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ เห็นอกเห็นใจผู้อื่น	.85	.361	สูง
10	56 ฉันมักมีเรื่องต่อสู้ ทะเลาะวิวาทกับคนอื่นเสมอ	.83	.376	สูง
11	64 ฉันเป็นคนขี้เกียจ ไม่เรียบร้อย	.69	.461	ปานกลาง
12	65 เมื่อมีการเล่นกีฬาฉันชอบดูมากกว่าเล่นเอง	.41	.493	ต่ำ
13	67 ฉันคบหาสมาคมกับคนอื่นได้ง่าย	.86	.351	สูง
14	71 ฉันชอบทำงานคนเดียวมากกว่าทำงานเป็นกลุ่ม	.63	.484	ปานกลาง
15	76 ฉันเป็นคนที่ไว้วางใจได้	.87	.340	สูง
16	80 ฉันเป็นคนดี	.88	.321	สูง
	รวม	11.56	2.470	

ค่าสูงสุด = 16 , ค่าเฉลี่ย = 11.56 , ค่าต่ำสุด = 3

จากตารางที่ 4.25 จะเห็นได้ว่าโดยภาพรวมแล้วนักเรียนอาชีวศึกษามีอัตรานอกทัศนด้านพฤติกรรมสังคมอยู่ในระดับสูง เนื่องจากมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 11.56 จากคะแนนเต็ม 16 คะแนน โดยมีรายละเอียดดังนี้ ข้อความที่มีอัตรานอกทัศนในระดับสูงคือ ฉันชอบคอยหาเรื่องใส่ร้ายพี่น้องของฉัน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.94 และฉันเป็นคนดีโดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.88 ฉันเป็นคนที่ไว้วางใจได้ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.87 ฉันคบหาสมาคมกับคนอื่นได้ง่าย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.86 เวลาอยู่บ้านฉันประพฤติตนไม่ดีเลยและฉันมักทำตัวไม่ดี ไม่เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ เห็นอกเห็นใจผู้อื่นมีค่าเฉลี่ย 0.85 เท่ากัน ฉันมักมีเรื่องต่อสู้ทะเลาะวิวาทกับคนอื่นเสมอมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.83 เมื่ออยู่บ้านฉันเชื่อฟังและอยู่ในโอวาทของผู้ปกครองเสมอ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.80 เมื่ออยู่โรงเรียนฉันประพฤติตนเรียบร้อย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.77 เวลาที่อยู่โรงเรียนฉันมักเหม่อลอย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.72 ข้อความที่นักเรียนอาชีวศึกษามีอัตรานอกทัศนอยู่ในระดับปานกลางคือ ฉันเป็นคนขี้เกียจ ไม่เรียบร้อย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.69 ฉันชอบทำงานคนเดียวมากกว่าทำงานเป็นกลุ่ม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.63 ข้อความที่นักเรียนอาชีวศึกษามีระดับอัตรานอกทัศนต่ำ คือ โดยปกติแล้วเมื่อมีอะไรผิดพลาดเกิดขึ้น ฉันมักเป็นผู้รับผิดชอบ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.52

ความประพฤติกองฉันไม่ดีหลายอย่าง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.50 ฉันมักทำอะไรตามใจตนเองเสมอและเมื่อมีการเล่นกีฬา ฉันชอบมากกว่าเล่นเอง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.46 และ 0.41 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.26 แสดงอัตรานอ้ศนด้านที่ 2 สติปัญญาและสถานภาพในโรงเรียน

ข้อ	ข้อความ	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ระดับ
1	5 ฉันเป็นคนเก่ง	.40	.491	ต่ำ
2	9 เมื่อโตขึ้นฉันจะเป็นคนมีชื่อเสียงคนหนึ่ง	.63	.482	ปานกลาง
3	16 ฉันเป็นคนมีความคิดสร้างสรรค์ดี	.81	.389	สูง
4	21 ฉันเรียนหนังสือได้ดี	.55	.499	ปานกลาง
5	26 เวลาที่ครูมอบหมายงานที่โรงเรียนฉันมักทำช้า	.43	.496	ต่ำ
6	30 ฉันรายงานหน้าชั้นได้ดี	.36	.479	ต่ำ
7	42 เมื่ออยู่ที่โรงเรียนฉันชอบอาสาทำสิ่งต่างๆ	.36	.479	ต่ำ
8	49 เพื่อนร่วมชั้นส่วนมากเห็นว่าฉันมีความคิดดี	.58	.494	ปานกลาง
9	53 ฉันไม่สนใจที่จะรู้เรื่องอะไรเลย	.81	.391	สูง
10	66 ฉันมักลืมสิ่งที่ฉันเรียนมาแล้ว	.32	.466	ต่ำ
11	70 ฉันอ่านหนังสือได้ดี	.61	.487	ปานกลาง
	รวม	5.86	2.537	

ค่าสูงสุด = 11 , ค่าเฉลี่ย = 5.86 , ค่าต่ำสุด = 0

จากตารางที่ 4.26 จะเห็นได้ว่า โดยภาพรวมแล้วนักเรียนอาชีวศึกษามีอัตรานอ้ศนด้านสติปัญญาและสถานภาพในโรงเรียนอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 5.86 จากคะแนนเต็ม 11 คะแนน ข้อความที่นักเรียนมีอัตรานอ้ศนในระดับสูง คือ ฉันเป็นคนมีความคิดสร้างสรรค์ดี และฉันไม่สนใจที่จะรู้เรื่องอะไรเลย ซึ่งมีค่าเฉลี่ย 0.81 เท่ากัน ข้อความที่มีอัตรานอ้ศนในระดับปานกลาง คือ เมื่อโตขึ้นฉันจะเป็นคนมีชื่อเสียงคนหนึ่ง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.63 ฉันอ่านหนังสือได้ดี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.61 เพื่อนร่วมชั้นส่วนมากเห็นว่าฉันมีความคิดดี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.58 ฉันเรียนหนังสือได้ดี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.55 ข้อความที่นักเรียนมีอัตรานอ้ศนระดับต่ำ คือ เวลาที่ครูมอบหมายงานที่โรงเรียนฉันมักทำช้า มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.43 ฉันเป็นคนเก่ง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.40 ฉันรายงานหน้าชั้นได้ดีและเมื่ออยู่ที่โรงเรียนฉันชอบอาสาทำสิ่งต่างๆ มีค่าเฉลี่ย 0.36 เท่ากัน และ ฉันมักลืมสิ่งที่ฉันเรียนมาแล้ว มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.32

ตารางที่ 4.27 แสดงอัตรานวัตกรรมด้านที่ 3 รูปร่างและคุณลักษณะ

ข้อ	ข้อความ	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ระดับ
1	8 ฉันรู้สึกไม่พอใจรูปร่างหน้าตาของฉัน	.76	.426	สูง
2	15 ฉันเป็นคนแข็งแรง	.83	.379	สูง
3	19 ฉันมีความสามารถใช่มืออย่างคล่องแคล่ว	.66	.474	ปานกลาง
4	23 ฉันวาดเขียนได้	.76	.426	สูง
5	24 ฉันเล่นดนตรีได้	.55	.498	ปานกลาง
6	29 ฉันมีนิสัยดีสวย	.40	.490	ต่ำ
7	41 ผมของฉันสวย	.46	.499	ปานกลาง
8	47 ฉันไม่สบายและเจ็บป่วยอยู่บ่อยๆ	.75	.432	สูง
9	54 ฉันมีรูปร่างหน้าตาดี	.48	.500	ปานกลาง
10	60 ฉันมีหน้าตาแจ่มใสอยู่เสมอ	.77	.421	สูง
11	63 ฉันมักเป็นผู้นำในการเล่นกีฬาต่างๆ	.39	.488	ต่ำ
12	73 รูปร่างของฉันได้สัดส่วนดี	.57	.496	ปานกลาง
	รวม	7.37	2.499	

ค่าสูงสุด = 12 , ค่าเฉลี่ย = 7.37 , ค่าต่ำสุด = 0

จากตารางที่ 4.27 จะเห็นได้ว่าโดยรวมแล้วนักเรียนอาชีวศึกษามีระดับอัตรานวัตกรรมด้านรูปร่างและคุณลักษณะอยู่ในระดับปานกลาง เนื่องจากมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 7.37 จากคะแนน 12 คะแนน ข้อความที่มีอัตรานวัตกรรมในระดับสูง คือ ฉันเป็นคนแข็งแรง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.83 ฉันมีหน้าตาแจ่มใสอยู่เสมอ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.77 ฉันรู้สึกไม่พอใจรูปร่างหน้าตาของฉันและฉันวาดเขียนได้ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.76 ข้อความฉันไม่สบายและเจ็บป่วยอยู่บ่อยๆ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.75 ข้อความที่มีอัตรานวัตกรรมระดับปานกลาง คือ ฉันมีความสามารถใช่มืออย่างคล่องแคล่ว มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.66 รูปร่างของฉันได้สัดส่วนดี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.57 ฉันเล่นดนตรีได้ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.55 ผมของฉันสวย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.46 ฉันมีรูปร่างหน้าตาดี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.48 ส่วนข้อความที่มีระดับอัตรานวัตกรรมต่ำ คือ ฉันมีนิสัยดีสวย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.40 และฉันมักเป็นผู้นำในการเล่นกีฬาต่างๆ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.39

ตารางที่ 4.28 แสดงอัตรานวัตกรรมด้านที่ 4 ความวิตกกังวล

ข้อ	ข้อความ	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ระดับ
1	6 ฉันเป็นคนขี้อาย	.39	.489	ต่ำ
2	7 ฉันรู้สึกประหม่าอายุเมื่อครูเรียกให้ตอบคำถาม ในชั้น	.43	.495	ต่ำ
3	10 เมื่อใกล้เวลาสอบฉันมักมีความวิตกกังวล เสมอ	.36	.481	ต่ำ
4	20 ไม่ว่าจะทำอะไรก็ตาม ฉันมักจะยอมแพ้ง่ายๆ	.80	.397	สูง
5	28 ฉันมักประหม่า หงุดหงิดและตื่นตัวง่าย	.40	.491	ต่ำ
6	34 ฉันมักมีเรื่องยุ่งใจและไม่สบายใจบ่อยๆ	.40	.490	ต่ำ
7	37 ฉันมักกลัวเรื่องรอบๆตัวอยู่ตลอดเวลา	.41	.493	ต่ำ
8	40 ฉันเหมือนถูกทอดทิ้งให้อยู่โดดเดี่ยว	.83	.376	สูง
9	44 ฉันนอนหลับสนิทตลอดคืน	.61	.487	ปานกลาง
10	61 ฉันพยายามจะทำอะไรก็ดูเหมือนจะผิดไป หมด	.68	.467	ปานกลาง
11	74 ฉันมีความหวาดกลัวบ่อยๆ	.69	.465	ปานกลาง
12	75 ฉันมักทำข้าวของเครื่องใช้เสียหายเสมอ	.79	.411	ปานกลาง
13	78 ฉันคิดแต่สิ่งที่ไม่เป็นมงคลเสมอ	.79	.406	ปานกลาง
14	79 ฉันเป็นคนใจน้อยและร้องไห้ง่าย	.68	.467	ปานกลาง
	รวม	8.26	2.905	

ค่าสูงสุด = 14 , ค่าเฉลี่ย = 8.26 , ค่าต่ำสุด = 2

จากตารางที่ 4.28 จะเห็นได้ว่าโดยรวมแล้ว นักเรียนอาชีวศึกษามีอัตรานวัตกรรมด้านความวิตกกังวลในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยของคำตอบทุกคำตอบเท่ากับ 8.26 คะแนน จากคะแนนสูงสุด 14 คะแนน ข้อความที่มีอัตรานวัตกรรมในระดับสูง คือ ฉันเหมือนถูกทอดทิ้งให้อยู่โดดเดี่ยว มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.83 และ ไม่ว่าจะทำอะไรก็ตามฉันมักจะยอมแพ้ง่ายๆ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.80 ข้อความที่มีอัตรานวัตกรรมในระดับปานกลาง คือ ฉันมักทำข้าวของเครื่องใช้เสียหายเสมอและฉันคิดแต่สิ่งที่ไม่เป็นมงคลเสมอ มีค่าเฉลี่ย 0.79 เท่ากัน ฉันมีความหวาดกลัวบ่อยๆ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.69 ฉันพยายามจะทำอะไรก็ดูเหมือนจะผิดไปหมดและฉันเป็นคนใจน้อยและร้องไห้ง่าย มีค่าเฉลี่ย 0.68 เท่า

กัน ฉันนอนหลับสนิทตลอดคืน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.61 ข้อความที่มีอัตมโนทัศน์ในระดับต่ำ คือ ฉันรู้สึกประหม่าอายุเมื่อครูเรียกให้ตอบคำถามในชั้น มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.43 ฉันมักกลัวใจเรื่องรอบๆตัว อยู่ตลอดเวลา มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.41 ฉันมักมีเรื่องยุ่งใจและไม่สบายใจบ่อยๆและฉันมักประหม่า หงุดหงิดและตื่นเต้นง่าย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.40 ฉันเป็นคนขี้อาย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.39 เมื่อใกล้เวลาสอบฉันมักมีความวิตกกังวลเสมอ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.36

ตารางที่ 4.29 แสดงอัตมโนทัศน์ด้านที่ 5 ความเป็นคนน่านิยม

ข้อ	ข้อความ	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ระดับ
1	3 ฉันผูกมิตรกับเพื่อนคนอื่นได้ยาก	.87	.338	สูง
2	11 ไม่มีคนนิยมและสนใจในตัวฉันเลย	.83	.372	สูง
3	33 เพื่อนๆส่วนมากชอบความคิดเห็นของฉัน	.57	.496	ปานกลาง
1	46 เวลาที่เลือกคนเล่นเกมส์ฉันมักถูกเลือกเป็นคนสุดท้าย	.77	.420	สูง
5	51 ฉันมีเพื่อนฝูงมากมาย	.86	.348	สูง
6	57 ฉันเป็นที่รู้จักดีในหมู่เพื่อนชาย	.76	.430	สูง
7	58 คนอื่นมักคอยหาเรื่องตลกฉันนั่งอยู่เสมอ	.68	.467	ปานกลาง
8	77 ฉันเป็นคนไม่เหมือนคนอื่น	.30	.458	ต่ำ
	รวม	5.63	1.508	

ค่าสูงสุด = 8 , ค่าเฉลี่ย = 5.63 , ค่าต่ำสุด = 0

จากตารางที่ 4.29 จะเห็นได้ว่า โดยรวมแล้วนักเรียนอาชีวศึกษามีอัตมโนทัศน์ด้านความเป็นคนน่านิยมอยู่ในระดับสูง เพราะมีคะแนนเฉลี่ยรวมคิดเป็น 6 คะแนนจากคะแนนเต็ม 8 คะแนน โดยข้อความที่มีอัตมโนทัศน์ในระดับสูง คือ ฉันผูกมิตรกับคนอื่นได้ยาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.87 ฉันมีเพื่อนฝูงมากมาย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.86 ไม่มีคนนิยมและสนใจในตัวฉันเลย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.83 เวลาที่เลือกคนเล่นเกมส์ ฉันมักถูกเลือกเป็นคนสุดท้าย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.77 ฉันเป็นที่รู้จักดีในหมู่เพื่อนชาย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.76 ข้อความที่มีอัตมโนทัศน์ในระดับปานกลาง คือ คนอื่นมักคอยหาเรื่องตลกฉันนั่งอยู่เสมอ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.68 และเพื่อนๆส่วนมากชอบความคิดเห็นของฉัน มี

ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.57 ข้อความที่มีอัตรานอ้ศนั้ในระคั้บค้ำ คื้ ฉั้นเป็้นคณนั้ไม่เหมือนกั้บคณนั้อื่น มีค้ำเฉลี้ยเท้กั้บ 0.30

ค้ารางที่ 4.30 แศคกั้อัตรานอ้ศนั้ค้ำนั้ที่ 6 ค้วามศุขและค้วามพอใจ

ข้อ	ข้อความ	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบ้ียงเบนมาตรฐาน	ระคั้บ
1	4 ฉั้นรู้สึ้กเหงาเศร้้าใจบ่อยๆ	.73	.447	ศุข
2	14 ฉั้นน้้าค้วามเค็้ดคร้ือนมาใ้้ครอบคร้้วเสมอ	.84	.365	ศุข
3	17 ฉั้นเป็้นสมาชิ้กที่ส้าคัญคณนั้หนึ่งขงครอบคร้้ว	.95	.227	ศุข
4	39 โค้ยปกคิแล้วฉั้นชอบประพคิตัวเหมือนที่เป็้นอยู่	.88	.321	ศุข
5	43 ฉั้นไม่ขยาคเป็้นเหมือนใคร	.76	.429	ศุข
6	45 ฉั้นเกลี้ยคโรงเรี ยน	.93	.262	ศุข
7	50 ฉั้นไม่มึ้ค้วามศุขเลย	.85	.353	ศุข
8	52 ฉั้นเป็้นคณนั้รึ้้จเสมอ	.88	.321	ศุข
9	59 ครอบคร้้วขงฉั้นรู้สึ้กผิคหวังในตั้ฉั้นมาก	.77	.424	ศุข
10	62 ฉั้นรู้สึ้กว้้าที่บ้้านมีค้แต่คณนั้คยหาเรื่งว้้าฉั้นเสมอ	.80	.399	ศุข
11	72 ฉั้นรักใคร่สามคคิกับที่น้้องขงฉั้นคิ	.91	.281	ศุข
	รวม	9.30	1.747	

ค้ำศุขศุค = 11 , ค้ำเฉลี้ย = 9.30 , ค้ำค้ำศุค = 3

จกั้ค้ารางที่ 4.30 จะเห็นได้ว้้า นั้กเรี ยนอาชีวศึ้กขยามีค้ำเฉลี้ยอัตรานอ้ศนั้ค้ำนั้ค้วามศุขและค้วามพอใจศุข โค้ยมีค้ำเฉลี้ยรวมเท้กั้บ 9 ค้ะแนนจกั้ค้ะแนนค้เต็ม 11 ค้ะแนน ข้อค้วามทุกข้อค้วามมีอัตรานอ้ศนั้ในระคั้บศุข ได้แก่ ข้อค้วามฉั้นเป็้นสมาชิ้กที่ส้าคัญขงครอบคร้้ว มีค้ำเฉลี้ยเท้กั้บ 0.95 ฉั้นเกลี้ยคโรงเรี ยน มีค้ำเฉลี้ยเท้กั้บ 0.93 ฉั้นรักใคร่สามคคิกับที่น้้องขงฉั้นคิ มีค้ำเฉลี้ยเท้กั้บ 0.91 โค้ยปกคิแล้วฉั้นชอบประพคิตัวเหมือนที่เป็้นอยู่และฉั้นเป็้นคณนั้รึ้้จเสมอ มีค้ำเฉลี้ย 0.88 เท้กั้กัน ฉั้นไม่มึ้ค้วามศุขเลย มีค้ำเฉลี้ยเท้กั้บ 0.85 ฉั้นน้้าค้วามเค็้ดคร้ือนมาใ้้ครอบคร้้วเสมอ มีค้ำเฉลี้ยเท้กั้บ 0.84 ข้อค้วามฉั้นรู้สึ้กว้้าที่บ้้านมีค้แต่คณนั้คยหาเรื่งว้้าฉั้นเสมอ มีค้ำเฉลี้ยเท้กั้บ 0.80 ครอบคร้้ว

ของฉันทู้สึกผิดหวังในตัวฉันมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.77 ฉันทไม่อยากเป็นเหมือนใคร มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.76 และข้อความฉันทู้สึกเหงา เศร้าใจบ่อยๆ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.73

ส่วนที่ 3 ทักษะคิดต่อการ ไม่ใช้ความรุนแรง

ตารางที่ 4.30 แสดงทักษะคิดต่อการ ไม่ใช้ความรุนแรง

ข้อ	ข้อความ	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ระดับ
1	1. ในท้ายที่สุดแล้วการใช้กำลังดูเหมือนจะเป็นวิธีการที่ดีที่สุด	3.26	.825	ปานกลาง
2	2. บางครั้งการใช้เหตุผลก็แก้ปัญหาไม่ได้	2.51	.969	ปานกลาง
3	3. เมื่อพูดกันดีๆ ไม่เข้าใจก็ต้องใช้กำลังกับบ้าง	2.55	.988	ปานกลาง
4	4. กับบางคนเราต้องตอบโต้ด้วยการใช้ความรุนแรง	2.46	.993	ปานกลาง
5	5. การหันหน้ามาปรึกษาหารือกันน่าจะเป็นวิธีการแก้ปัญหาที่ได้ผลดีที่สุด	3.36	.916	สูง
6	7. การใช้กำลังในการแก้ปัญหาเป็นวิธีการที่ไม่น่ากระทำ	2.96	1.029	ปานกลาง
7	8. การแก้ปัญหาโดยการใช้กำลังควรใช้กับปัญหาที่สำคัญเท่านั้น	2.54	1.020	ปานกลาง
8	9. การใช้กำลังแก้ปัญหาอาจทำให้ปัญหาลูกกลมบานปลาย	3.08	1.017	ปานกลาง
9	10. ทุกปัญหาอาจแก้ไขได้โดยการพูดคุยกันด้วยเหตุผล	3.43	.900	สูง
	รวม	26.13	3.99	

ค่าสูงสุด = 36 , ค่าเฉลี่ย = 26.13 , ค่าต่ำสุด = 11

จากตารางที่ 4.31 จะเห็นได้ว่านักเรียนอาชีวศึกษามีทักษะคิดต่อการ ไม่ใช้ความรุนแรง ดังนี้ ข้อความที่นักเรียนมีทัศนคติในระดับสูง คือ มีทัศนคติที่ดีหรือไม่เห็นด้วยกับการใช้ความรุนแรง คือ ข้อความที่ 9 ทุกปัญหาอาจแก้ไขได้โดยการพูดคุยกันด้วยเหตุผล มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.43 และข้อความที่ 5 ได้แก่ การหันหน้ามาปรึกษาหารือกันน่าจะเป็นวิธีการแก้ปัญหาที่ได้ผลดีที่สุด ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.36 ส่วนข้อความที่เหลือนั้นมีระดับทัศนคติปานกลาง ได้แก่ ข้อความที่ 1 ในท้ายที่สุดแล้วการใช้กำลังดูเหมือนจะเป็นวิธีการที่ดีที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.26 ข้อความที่ 8 การใช้กำลังแก้ปัญหาอาจ

ทำให้ปัญหาถูกลามบานปลาย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.08 ข้อความที่ 6 การใช้กำลังในการแก้ปัญหาเป็นวิธีการที่ไม่น่ากระทำ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.96 ข้อความที่ 3 เมื่อพูดกันดีๆไม่เข้าใจก็ต้องใช้กำลังกันบ้าง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.55 ข้อความที่ 7 การแก้ปัญหาโดยการใช้กำลังควรใช้กับปัญหาที่สำคัญเท่านั้น มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.54 ข้อความที่ 2 บางครั้งการใช้เหตุผลก็แก้ปัญหาไม่ได้ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.51 และข้อความที่ 4 กับบางคนเราต้องตอบได้ด้วยการใช้ความรุนแรง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.46

ส่วนที่ 4 พฤติกรรมการใช้ความรุนแรง

ตารางที่ 4.32 แสดงพฤติกรรมการใช้ความรุนแรง

ข้อ	ข้อความ	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	เคย	ระดับคะแนน
1	พูดปรับความเข้าใจ	.92	.266	บางครั้ง	สูง
2	หาเหตุผลมาอธิบายให้เข้าใจ	.93	.262	บางครั้ง	สูง
3	ให้คนกลางช่วยไกล่เกลี่ย	.67	.470	บางครั้ง	สูง
4	นั่งเฉยทำหูทวนลม	.43	.496	ปานกลาง	ปานกลาง
5	ผละผัดออกจากห้องหรือบ้าน	.47	.500	ปานกลาง	ปานกลาง
6	ใช้เสียงเข้าข่ม หรือพูดเสียงดัง	.56	.497	ปานกลาง	ปานกลาง
7	พูดประชดประชัน พูดดูถูกเหยียดหยาม คำว่า	.40	.491	ปานกลาง	ปานกลาง
8	พูดขู่อาฆาต	.20	.402	น้อยครั้ง	ต่ำ
9	พูดขู่จะตี หรือขู่จะขว้างสิ่งของเข้าใส่ โดยที่ไม่มียูในมือ	.29	.454	น้อยครั้ง	ต่ำ
10	ทุบทำลายสิ่งของ	.25	.436	น้อยครั้ง	ต่ำ
11	ขว้างสิ่งของใส่	.31	.465	น้อยครั้ง	ต่ำ
12	ผลัก ทุกกระชาก	.28	.450	น้อยครั้ง	ต่ำ
13	ตบ ตี	.24	.429	น้อยครั้ง	ต่ำ
14	เตะ ชก บีบคอ	.25	.433	น้อยครั้ง	ต่ำ
15	ตี หรือพยายามตีด้วยวัตถุ	.22	.415	น้อยครั้ง	ต่ำ
16	ขู่จะทำร้ายด้วยวัตถุ	.18	.385	น้อยครั้ง	ต่ำ
17	ทำร้ายด้วยอาวุธ	.17	.372	น้อยครั้ง	ต่ำ
18	ข่มขืน	.01	.086	น้อยครั้ง	ต่ำ
	รวม	6.78	7.30		

จากตารางที่ 4.32 จะเห็นได้ว่า นักเรียนอาชีวศึกษาส่วนใหญ่จะใช้วิธีการใช้เหตุผลจัดการกับปัญหาหรือใช้ความมีเหตุมีผลเข้าช่วยมากกว่าที่จะใช้ความรุนแรงในการแก้ไขปัญหาหรือข้อขัดแย้งที่เกิดขึ้น ซึ่งเมื่อดูจากค่าเฉลี่ยรายข้อ จะเห็นว่า ข้อความที่นักเรียนเคยกระทำบ่อยครั้งเมื่อเกิดปัญหาหรือความขัดแย้งได้แก่ ข้อความที่มีคะแนนระดับสูงคือ ข้อความที่ 2 หาเหตุผลมาอธิบายให้เข้าใจ โดยมีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ เท่ากับ 0.93 พูดยปรับความเข้าใจ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.92 และข้อความที่ 3 ให้คนกลางช่วยไกล่เกลี่ยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.67 ส่วนข้อความที่เคยกระทำในระดับปานกลาง คือ ใช้เสียงเข้าข่มหรือพูดเสียงดัง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.56 ผลุนผลันออกจากห้องหรือบ้าน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.47 นิ่งเฉยทำหูทวนลมมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.43 และ พูดยประชดประชัน พูดยดูถูกเหยียดหยาม คำว่ามีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.40 ข้อความที่เข้าน้อยครั้ง มีค่าเฉลี่ยในระดับต่ำ คือ ขว้างสิ่งของใส่ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.31 พูดยู้งาน หรือขู่จะขว้างสิ่งของใส่ โดยที่ไม่มีอยู่ในมือ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.29 ผลัก ouch กระทบ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.28 พูดยทำลายสิ่งของและเตะ ชก บีบคอ มีค่าเฉลี่ย 0.25 เท่ากัน ดบ ตี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.24 ตีหรือ พยายามตีด้วยวัตถุ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.22 พูดยู้งานมาด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.20 ขู่จะทำร้ายด้วยอาวุธ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.18 ทำร้ายด้วยอาวุธ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.17 และข่มขืน มีค่าเฉลี่ย 0.01

ส่วนที่ 5

ความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติกับทัศนคติต่อการไม่ใช้ความรุนแรง และพฤติกรรมการใช้ความรุนแรง

ตารางที่ 4.33 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมสังคม กับทัศนคติต่อการไม่ใช้ความรุนแรง

	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r)	ระดับนัยสำคัญ
พฤติกรรมสังคม	0.223	0.000**

** $P \leq 0.01$

จากตารางที่ 4.33 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติด้านพฤติกรรมสังคมของนักเรียนอาชีวศึกษากับทัศนคติต่อการไม่ใช้ความรุนแรง โดยการหาค่าสหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Coefficient) พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) มีค่าเท่ากับ 0.223 นั่นคือ ทัศนคติด้านพฤติกรรมสังคมมีความสัมพันธ์ทางบวกกับทัศนคติต่อการไม่ใช้ความรุนแรง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ตารางที่ 4.34 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมสังคมกับระดับทัศนคติต่อการไม่ใช้ความรุนแรง

		ระดับทัศนคติ			รวม	สถิติ ไคส แควร์	องศา อิสระ	ระดับ นัย สำคัญ
		รุนแรงน้อย	รุนแรงปาน กลาง	รุนแรงมาก				
พฤติกรรม สังคม	ต่ำ	29 25.2%	29 25.2%	57 49.6%	115 100.0%	21.995	4	0.000
	ปานกลาง	48 35.3%	38 27.9%	50 36.8%	136 100.0%			
	สูง	69 44.8%	50 32.5%	35 22.7%	154 100.0%			
รวม		146 36.0%	117 28.9%	142 35.1%	405 100.0%			

จากตารางที่ 4.34 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างระดับอัตมโนทัศน์ด้านพฤติกรรมสังคมกับระดับทัศนคติต่อการไม่ใช้ความรุนแรงของนักเรียนอาชีวศึกษา โดยการทดสอบความสัมพันธ์ด้วยสถิติไคสแควร์ (Chi-square) พบว่า ระดับอัตมโนทัศน์ด้านพฤติกรรมสังคมกับระดับทัศนคติต่อการไม่ใช้ความรุนแรง มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยพบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีระดับอัตมโนทัศน์ต่ำจะมีระดับทัศนคติรุนแรงมากที่สุด ร้อยละ 49.6 รองลงมามีทัศนคติระดับรุนแรงปานกลางและมีทัศนคติระดับรุนแรงน้อยเท่ากัน คือ ร้อยละ 25.2 กลุ่มตัวอย่างที่มีอัตมโนทัศน์อยู่ในระดับปานกลาง จะมีระดับทัศนคติในระดับรุนแรงมากที่สุด ร้อยละ 36.8 รองลงมามีทัศนคติระดับรุนแรงน้อย ร้อยละ 35.3 และระดับทัศนคติรุนแรงปานกลาง ร้อยละ 27.9 กลุ่มตัวอย่างที่มีอัตมโนทัศน์ด้านพฤติกรรมสังคมในระดับสูง จะมีทัศนคติในระดับรุนแรงน้อยมากที่สุด ร้อยละ 44.8 รองลงมามีทัศนคติในระดับรุนแรงปานกลาง ร้อยละ 32.5 และน้อยที่สุด คือทัศนคติระดับรุนแรงมาก ร้อยละ 22.7 กล่าวโดยสรุปก็คือ นักเรียนอาชีวศึกษาที่มีอัตมโนทัศน์ด้านพฤติกรรมสังคมต่ำ มีแนวโน้มที่จะมีทัศนคติในการใช้ความรุนแรงสูง (ร้อยละ 49.6) ในขณะที่นักเรียนที่มีอัตมโนทัศน์ด้านพฤติกรรมสังคมสูงจะมีทัศนคติต่อการไม่ใช้ความรุนแรงในระดับต่ำ (ร้อยละ 44.8) ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่า หากนักเรียนอาชีวศึกษามีอัตมโนทัศน์ด้านพฤติกรรมสังคมในระดับสูงแล้ว ก็ จะส่งผลให้มีทัศนคติที่จะไม่ใช้ความรุนแรงในการแก้ปัญหา

ตารางที่ 4.35 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมสังคมกับพฤติกรรมการใช้ความรุนแรง

	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์	ระดับนัยสำคัญ
พฤติกรรมสังคม	-0.253	0.000**

** $P \leq 0.01$

จากตารางที่ 4.35 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติด้านพฤติกรรมสังคมกับการใช้ความรุนแรง โดยการหาค่าสหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Coefficient) พบว่าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) มีค่าเท่ากับ -0.253 นั่นคือ ทัศนคติด้านพฤติกรรมสังคมมีความสัมพันธ์ทางลบกับการใช้ความรุนแรง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ตารางที่ 4.36 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมสังคมกับพฤติกรรมการใช้ความรุนแรง

		พฤติกรรมการใช้ความรุนแรง			รวม	สถิติ ไคส แควร์	องศา อิสระ	ระดับ นัย สำคัญ
		รุนแรงน้อย	รุนแรงปานกลาง	รุนแรงมาก				
พฤติกรรม สังคม	ต่ำ	27 23.5%	12 10.4%	76 66.1%	115 100.0%	33.407	4	0.000
	ปานกลาง	62 45.6%	7 5.1%	67 49.3%	136 100.0%			
	สูง	89 57.8%	5 3.2%	60 39.0%	154 100.0%			
รวม		178 44.0%	24 5.9%	203 50.1%	405 100.0%			

จากตารางที่ 4.36 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างระดับทัศนคติด้านพฤติกรรมสังคมกับระดับพฤติกรรมการใช้ความรุนแรงของนักเรียนอาชีวศึกษา โดยการทดสอบความสัมพันธ์ด้วยสถิติไคสแควร์ (Chi-square) พบว่า ระดับทัศนคติด้านพฤติกรรมสังคมกับระดับการใช้ความรุนแรงมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยพบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีระดับทัศนคติต่ำจะมีระดับการใช้ความรุนแรงมากที่สุด ร้อยละ 66.1 รองลงมาจะมีระดับการใช้ความรุนแรง

น้อย ร้อยละ 23.5 และมีระดับการใช้ความรุนแรงปานกลาง ร้อยละ 10.4 กลุ่มตัวอย่างที่มีอัตมโนทัศน์อยู่ในระดับปานกลาง จะมีระดับการใช้ความรุนแรงมากที่สุด ร้อยละ 49.3 รองลงมา มีระดับการใช้ความรุนแรงน้อย ซึ่งมีจำนวนใกล้เคียงกันคือ ร้อยละ 45.6 และมีระดับการใช้ความรุนแรงปานกลาง ร้อยละ 5.1 กลุ่มตัวอย่างที่มีอัตมโนทัศน์ด้านพฤติกรรมสังคมในระดับสูง จะมีการใช้ความรุนแรงในระดับรุนแรงน้อยมากที่สุด ร้อยละ 57.8 รองลงมา มีการใช้ความรุนแรงในระดับรุนแรงมาก ร้อยละ 39.0 และมีการใช้ความรุนแรงในระดับปานกลาง ร้อยละ 3.2

ตารางที่ 4.37 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างสติปัญญาและสถานภาพในโรงเรียนกับ
ทัศนคติต่อการไม่ใช้ความรุนแรง

	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์	ระดับนัยสำคัญ
สติปัญญาและสถานภาพในโรงเรียน	0.061	0.222

จากตารางที่ 4.37 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างอัตมโนทัศน์ด้านสติปัญญาและสถานภาพในโรงเรียนกับทัศนคติต่อการไม่ใช้ความรุนแรง โดยการหาค่าสหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Coefficient) พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) มีค่าเท่ากับ 0.061 โดยไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่า อัตมโนทัศน์ด้านสติปัญญาและสถานภาพในโรงเรียนไม่มีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อการไม่ใช้ความรุนแรง

ตารางที่ 4.38 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างระดับสติปัญญาและสถานภาพในโรงเรียน
กับระดับทัศนคติต่อการไม่ใช้ความรุนแรง

		ระดับทัศนคติ			รวม	ค่าสถิติ ไคส แควร์	องศา อิสระ	ระดับ นัย สำคัญ
		รุนแรงน้อย	รุนแรงปานกลาง	รุนแรงมาก				
สติปัญญา และสถาน ภาพใน โรงเรียน	ต่ำ	46 35.4%	37 28.5%	47 36.2%	130 100.0%	5.959	4	0.202
	ปานกลาง	35 32.1%	27 24.8%	47 43.1%	109 100.0%			
	สูง	65 39.2%	53 31.9%	48 28.9%	166 100.0%			
รวม		146 36.0%	117 28.9%	142 35.1%	405 100.0%			

จากตารางที่ 4.38 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างระดับทัศนคติด้านสติปัญญาและสถานภาพในโรงเรียนกับระดับทัศนคติต่อการไม่ใช้ความรุนแรงของนักเรียนอาชีวศึกษา โดยการทดสอบความสัมพันธ์ด้วยสถิติไคสแควร์ (Chi-square) พบว่า ระดับทัศนคติด้านสติปัญญาและสถานภาพในโรงเรียนกับระดับทัศนคติต่อการไม่ใช้ความรุนแรง ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งจะเห็นได้อย่างชัดเจนว่า ระดับทัศนคติด้านสติปัญญาและสถานภาพในโรงเรียนที่แตกต่างกัน ไม่ได้ส่งผลให้ระดับทัศนคติที่มีต่อการไม่ใช้ความรุนแรงมีความแตกต่างกันมากนัก

ตารางที่ 4.39 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างสติปัญญาและสถานภาพในโรงเรียน
กับพฤติกรรมการไม่ใช้ความรุนแรง

	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์	ระดับนัยสำคัญ
สติปัญญาและสถานภาพในโรงเรียน	-0.079	0.114

จากตารางที่ 4.39 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติด้านสติปัญญาและสถานภาพในโรงเรียนกับการไม่ใช้ความรุนแรงของนักเรียนอาชีวศึกษา โดยการหาค่าสหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Coefficient) พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) มีค่าเท่ากับ -0.079

นั่นคือ อัตรานักเรียนด้านสติปัญญาและสถานภาพในโรงเรียนไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการใช้ความรุนแรงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 4.40 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างระดับสติปัญญาและสถานภาพในโรงเรียน
กับระดับพฤติกรรมการใช้ความรุนแรง

		พฤติกรรมการใช้ความรุนแรง			รวม	สถิติ ไคส แควร์	องศา อิสระ	ระดับ นัย สำคัญ
		รุนแรงน้อย	รุนแรงปานกลาง	รุนแรงมาก				
สติปัญญา และสถาน ภาพใน โรงเรียน	ต่ำ	47	10	73	130	10.533	4	0.032
		36.2%	7.7%	56.2%	100.0%			
	ปานกลาง	51	10	48	109			
46.8%		9.2%	44.0%	100.0%				
สูง	80	4	82	166				
	48.2%	2.4%	49.4%	100.0%				
รวม		178	24	203	405			
		44.0%	5.9%	50.1%	100.0%			

จากตารางที่ 4.40 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างระดับอัตรานักเรียนด้านสติปัญญาและสถานภาพในโรงเรียนกับการใช้ความรุนแรงของนักเรียนอาชีวศึกษา โดยการทดสอบความสัมพันธ์ด้วยสถิติไคสแควร์ (Chi-square) พบว่า ระดับอัตรานักเรียนด้านสติปัญญาและสถานภาพในโรงเรียนกับระดับการใช้ความรุนแรงไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ดังจะเห็นได้ว่า ถึงแม้ระดับอัตรานักเรียนในด้านสติปัญญาและสถานภาพในโรงเรียนจะมีความแตกต่างกัน แต่ร้อยละของพฤติกรรมการใช้ความรุนแรงของนักเรียนอาชีวศึกษาจะอยู่ในระดับที่ใกล้เคียงกัน

ตารางที่ 4.41 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างรูปร่างและคุณลักษณะกับทัศนคติต่อการไม่ใช้ความรุนแรง

	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์	ระดับนัยสำคัญ
รูปร่างและคุณลักษณะ	0.078	0.119

จากตารางที่ 4.41 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างอัตรานักเรียนด้านรูปร่างและคุณลักษณะกับทัศนคติต่อการไม่ใช้ความรุนแรง โดยการหาค่าสหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Coefficient) พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) มีค่าเท่ากับ 0.078 โดยมีค่านัยสำคัญเท่ากับ 0.119 ซึ่งมากกว่าค่านัยสำคัญที่กำหนดไว้ที่ 0.05 แสดงว่า อัตรานักเรียนด้านรูปร่างและคุณลักษณะมีความสัมพันธ์ในทางบวกกับทัศนคติต่อการไม่ใช้ความรุนแรงอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 4.42 ความสัมพันธ์ระหว่างระดับรูปร่างและคุณลักษณะ
กับระดับทัศนคติต่อการไม่ใช้ความรุนแรง

		ระดับทัศนคติ			รวม	สถิติ ไคส แควร์	องศา อิสระ	ระดับ นัย สำคัญ
		รุนแรงน้อย	รุนแรงปานกลาง	รุนแรงมาก				
รูปร่าง และคุณ ลักษณะ	ต่ำ	45	46	55	146	4.877	4	0.300
		30.8%	31.5%	37.7%	100.0%			
	ปานกลาง	48	29	46	123			
39.0%		23.6%	37.4%	100.0%				
สูง	53	42	41	136				
	39.0%	30.9%	30.1%	100.0%				
รวม		146	117	142	405			
		36.0%	28.9%	35.1%	100.0%			

จากตารางที่ 4.42 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างระดับอัตรานักเรียนในด้านรูปร่างและคุณลักษณะกับระดับทัศนคติต่อการไม่ใช้ความรุนแรงของนักเรียนอาชีวศึกษา โดยจากการทดสอบความสัมพันธ์ด้วยสถิติไคสแควร์ (Chi-square) พบว่า ระดับอัตรานักเรียนด้านรูปร่างและคุณลักษณะกับระดับทัศนคติต่อการไม่ใช้ความรุนแรง ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยผลการศึกษาเปรียบเทียบร้อยละของระดับทัศนคติที่มีต่อการไม่ใช้ความรุนแรงแสดงให้เห็นว่า นักเรียนอาชีวศึกษาที่มีอัตรานักเรียนด้านรูปร่างและคุณลักษณะต่างกัน มีระดับของทัศนคติที่มีต่อการไม่ใช้ความรุนแรงใกล้เคียงกัน

ตารางที่ 4.43 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างรูปร่างและคุณลักษณะกับพฤติกรรมการใช้ความรุนแรง

	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์	ระดับนัยสำคัญ
รูปร่างและคุณลักษณะ	0.069	0.165

จากตารางที่ 4.43 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างอัตมโนทัศน์ด้านรูปร่างและคุณลักษณะกับการใช้ความรุนแรง โดยการหาค่าสหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Coefficient) พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) มีค่าเท่ากับ 0.069 มีค่านัยสำคัญเท่ากับ 0.165 ซึ่งมากกว่าค่านัยสำคัญซึ่งกำหนดไว้ที่ 0.05 แสดงว่า อัตมโนทัศน์ด้านรูปร่างและคุณลักษณะมีความสัมพันธ์ในทางลบกับการใช้ความรุนแรงโดยไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 4.44 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างระดับรูปร่างและคุณลักษณะกับระดับพฤติกรรมการใช้ความรุนแรง

		พฤติกรรมการใช้ความรุนแรง			รวม	สถิติไคสแควร์	องศาอิสระ	ระดับนัยสำคัญ
		รุนแรงน้อย	รุนแรงปานกลาง	รุนแรงมาก				
รูปร่างและ คุณลักษณะ	ต่ำ	70	9	67	146	2.177	4	0.703
		47.9%	6.2%	45.9%	100.0%			
	ปานกลาง	53	8	62	123			
		43.1%	6.5%	50.4%	100.0%			
	สูง	55	7	74	136			
		40.4%	5.1%	54.4%	100.0%			
รวม		178	24	203	405			
		44.0%	5.9%	50.1%	100.0%			

จากตารางที่ 4.44 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างระดับอัตมโนทัศน์ด้านรูปร่างและคุณลักษณะกับระดับการใช้ความรุนแรงของนักเรียนอาชีวศึกษา โดยการทดสอบความสัมพันธ์ด้วยสถิติไคสแควร์ (Chi-square) พบว่า ระดับอัตมโนทัศน์ด้านรูปร่างและคุณลักษณะกับระดับการใช้ความรุนแรงไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ การศึกษาร้อยละของระดับพฤติกรรมการใช้

ความรุนแรงชี้ให้เห็นว่า ระดับของพฤติกรรมการใช้ความรุนแรงไม่ได้แปรผันตามระดับของอึดมโนทัศน์ด้านรูปร่างและคุณลักษณะของนักเรียนอาชีวศึกษา

ตารางที่ 4.45 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างความวิตกกังวลกับทัศนคติต่อการไม่ใช้ความรุนแรง

	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์	ระดับนัยสำคัญ
ความวิตกกังวล	0.050	0.314

จากตารางที่ 4.45 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างอึดมโนทัศน์ด้านความวิตกกังวลกับทัศนคติต่อการไม่ใช้ความรุนแรง โดยการหาค่าสหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Coefficient) พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) มีค่าเท่ากับ 0.050 มีนัยสำคัญเท่ากับ 0.314 ซึ่งมากกว่าค่านัยสำคัญซึ่งกำหนดไว้ที่ 0.05 แสดงว่า อึดมโนทัศน์ด้านความวิตกกังวลมีความสัมพันธ์ทางบวกกับทัศนคติต่อการไม่ใช้ความรุนแรงอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 4.46 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างระดับความวิตกกังวลกับระดับทัศนคติต่อการไม่ใช้ความรุนแรง

		ระดับทัศนคติ			รวม	สถิติ ไคส แควร์	องศา อิสระ	ระดับ นัย สำคัญ
		รุนแรงน้อย	รุนแรงปานกลาง	รุนแรงมาก				
ความวิตกกังวล	ต่ำ	58	39	66	163	6.038	4	0.196
		35.6%	23.9%	40.5%	100.0%			
	ปานกลาง	53	41	46	140			
		37.9%	29.3%	32.9%	100.0%			
	สูง	35	37	30	102			
		34.3%	36.3%	29.4%	100.0%			
รวม		146	117	142	405			
		36.0%	28.9%	35.1%	100.0%			

จากตารางที่ 4.46 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างระดับอึดมโนทัศน์ด้านความวิตกกังวลกับระดับทัศนคติต่อการไม่ใช้ความรุนแรงของนักเรียนอาชีวศึกษา โดยการทดสอบความสัมพันธ์ด้วย

สถิติไคสแควร์ (Chi-square) พบว่า ระดับอึดมโนทัศน์ด้านความวิตกกังวลกับระดับทัศนคติต่อการไม่ใช้ความรุนแรง ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งผลการศึกษาการเปลี่ยนแปลงในระดับทัศนคติที่มีต่อการไม่ใช้ความรุนแรงชี้ชัดว่า การเปลี่ยนแปลงของระดับอึดมโนทัศน์ด้านความวิตกกังวลไม่ได้ส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในระดับทัศนคติที่มีต่อการไม่ใช้ความรุนแรง

ตารางที่ 4.47 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างความวิตกกังวลกับพฤติกรรมการใช้ความรุนแรง

	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์	ระดับนัยสำคัญ
ความวิตกกังวล	-0.158	0.001**

** $P \leq 0.01$

จากตารางที่ 4.47 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างอึดมโนทัศน์ด้านความวิตกกังวลกับการใช้ความรุนแรง โดยการหาค่าสหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Coefficient) พบว่าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) มีค่าเท่ากับ -0.158 นั่นคือ อึดมโนทัศน์ด้านความวิตกกังวลมีความสัมพันธ์ทางลบกับการใช้ความรุนแรงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ตารางที่ 4.48 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างระดับความวิตกกังวลกับระดับพฤติกรรมการใช้ความรุนแรง

		พฤติกรรมการใช้ความรุนแรง			รวม	สถิติไคสแควร์	องศาอิสระ	ระดับนัยสำคัญ
		รุนแรงน้อย	รุนแรงปานกลาง	รุนแรงมาก				
ความวิตกกังวล	ต่ำ	57	15	91	163	16.302	4	0.003
		35.0%	9.2%	55.8%	100.0%			
	ปานกลาง	63	4	73	140			
45.0%		2.9%	52.1%	100.0%				
	สูง	58	5	39	102			
		56.9%	4.9%	38.2%	100.0%			
รวม		178	24	203	405			
		44.0%	5.9%	50.1%	100.0%			

จากตารางที่ 4.48 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างระดับอัตรานอกชั้นด้านความวิตกกังวลกับระดับการใช้ความรุนแรงของนักเรียนอาชีวศึกษา โดยการทดสอบความสัมพันธ์ด้วยสถิติไคสแควร์ (Chi-square) พบว่า ระดับอัตรานอกชั้นด้านความวิตกกังวลกับระดับการใช้ความรุนแรง มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยพบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีระดับอัตรานอกชั้นต่ำจะมีระดับการใช้ความรุนแรงในระดับรุนแรงมากที่สุด ร้อยละ 55.8 รองลงมาจะมีระดับการใช้ความรุนแรงในระดับรุนแรงน้อย ร้อยละ 35.0 และระดับรุนแรงปานกลาง ร้อยละ 9.2 กลุ่มตัวอย่างที่มีอัตรานอกชั้นอยู่ในระดับปานกลางจะมีระดับการใช้ความรุนแรงในระดับรุนแรงมากที่สุด ร้อยละ 52.1 รองลงมาจะมีระดับการใช้ความรุนแรงน้อย ร้อยละ 45.0 และการใช้ความรุนแรงระดับรุนแรงปานกลาง ร้อยละ 2.9 ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่มีอัตรานอกชั้นด้านความวิตกกังวลในระดับสูง จะมีระดับการใช้ความรุนแรงในระดับรุนแรงน้อยมากที่สุด ร้อยละ 56.9 รองลงมาจะมีระดับการใช้ความรุนแรงมาก ร้อยละ 38.2 และระดับการใช้ความรุนแรงปานกลาง ร้อยละ 4.9 กล่าวโดยสรุปจะเห็นได้ว่า นักเรียนอาชีวศึกษาที่มีอัตรานอกชั้นด้านความวิตกกังวลต่ำ จะมีพฤติกรรมการใช้ความรุนแรงสูง ในขณะที่นักเรียนที่มีอัตรานอกชั้นด้านความวิตกกังวลสูง จะมีพฤติกรรมการใช้ความรุนแรงต่ำ

ตารางที่ 4.49 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างความเป็นคนน่านิยมนับกับทัศนคติต่อการไม่ใช้ความรุนแรง

	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์	ระดับนัยสำคัญ
ความเป็นคนน่านิยม	0.110	0.026*

$P \leq 0.05$

จากตารางที่ 4.49 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างอัตรานอกชั้นด้านความเป็นคนน่านิยมนับกับทัศนคติต่อการไม่ใช้ความรุนแรง โดยการหาค่าสหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Coefficient) พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) มีค่าเท่ากับ 0.110 นั่นคือ อัตรานอกชั้นด้านความเป็นคนน่านิยมนับมีความสัมพันธ์ทางบวกกับทัศนคติต่อการไม่ใช้ความรุนแรงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.50 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างระดับความเป็นคนน่านิยม
กับระดับทัศนคติต่อการไม่ใช้ความรุนแรง

		ระดับทัศนคติ			รวม	สถิติ ไคส แควร์	องศา อิสระ	ระดับ นัย สำคัญ
		รุนแรงน้อย	รุนแรงปาน กลาง	รุนแรงมาก				
ความเป็นคน น่านิยม	ต่ำ	28 30.4%	19 20.7%	45 48.9%	92 100.0%	10.621	4	0.031
	ปานกลาง	69 37.5%	56 30.4%	59 32.1%	184 100.0%			
	สูง	49 38.0%	42 32.6%	38 29.5%	129 100.0%			
รวม		146 36.0%	117 28.9%	142 35.1%	405 100.0%			

จากตารางที่ 4.50 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างระดับทัศนคติด้านความเป็นคนน่านิยมกับระดับทัศนคติต่อการไม่ใช้ความรุนแรงของนักเรียนอาชีวศึกษา โดยการทดสอบความสัมพันธ์ด้วยสถิติไคสแควร์ (Chi-square) พบว่า ระดับทัศนคติด้านความเป็นคนน่านิยมกับระดับทัศนคติต่อการไม่ใช้ความรุนแรง มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีระดับทัศนคติต่ำจะมีระดับทัศนคติในระดับรุนแรงมากที่สุด ร้อยละ 48.9 รองลงมามีระดับทัศนคติในระดับรุนแรงน้อย ร้อยละ 30.4 และระดับทัศนคติรุนแรงปานกลาง ร้อยละ 20.7 กลุ่มตัวอย่างที่มีระดับทัศนคติในระดับปานกลางจะมีทัศนคติในระดับรุนแรงน้อยมากที่สุด ร้อยละ 37.5 รองลงมามีทัศนคติในระดับรุนแรงมาก ร้อยละ 32.1 และรุนแรงปานกลาง ร้อยละ 30.4 กลุ่มตัวอย่างที่มีระดับทัศนคติด้านความเป็นคนน่านิยมในระดับสูง จะมีทัศนคติต่อการไม่ใช้ความรุนแรงในระดับรุนแรงน้อยมากที่สุด ร้อยละ 38.0 รองลงมามีระดับทัศนคติรุนแรงปานกลาง ร้อยละ 32.6 และมีทัศนคติรุนแรงมาก ร้อยละ 29.5

ตารางที่ 4.51 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างความเป็นคนนำนิยมกับพฤติกรรมการใช้ความรุนแรง

	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์	ระดับนัยสำคัญ
ความเป็นคนนำนิยม	-0.095	0.056

จากตารางที่ 4.51 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างอัตมโนทัศน์ด้านความเป็นคนนำนิยมกับการใช้ความรุนแรงของนักเรียนอาชีวศึกษา โดยการหาค่าสหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Coefficient) พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) มีค่าเท่ากับ -0.095 และมีค่านัยสำคัญเท่ากับ 0.056 ซึ่งสูงกว่าค่านัยสำคัญที่กำหนดไว้ที่ 0.05 แสดงว่า อัตมโนทัศน์ด้านความเป็นคนนำนิยมมีความสัมพันธ์ทางลบกับการใช้ความรุนแรง โดยไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 4.52 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างระดับความเป็นคนนำนิยมกับระดับพฤติกรรมการใช้ความรุนแรง

		พฤติกรรมการใช้ความรุนแรง			รวม	สถิติ ไคส แควร์	องศา อิสระ	ระดับ นัย สำคัญ
		รุนแรงน้อย	รุนแรงปาน กลาง	รุนแรงมาก				
ความเป็นคน นำนิยม	ต่ำ	34	5	53	92	3.891	4	0.421
		37.0%	5.4%	57.6%	100.0%			
	ปานกลาง	80	12	92	184			
		43.5%	6.5%	50.0%	100.0%			
	สูง	64	7	58	129			
		49.6%	5.4%	45.0%	100.0%			
รวม		178	24	203	405			
		44.0%	5.9%	50.1%	100.0%			

จากตารางที่ 4.52 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างระดับอัตมโนทัศน์ด้านความเป็นคนนำนิยมกับระดับการใช้ความรุนแรงของนักเรียนอาชีวศึกษา โดยการทดสอบความสัมพันธ์ด้วยสถิติไคสแควร์ (Chi-square) พบว่า ระดับอัตมโนทัศน์ด้านความเป็นคนนำนิยมกับระดับการใช้ความรุนแรงไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ทั้งนี้เพราะการเปลี่ยนแปลงในระดับพฤติกรรมการ

ใช้ความรุนแรงไม่มีความแตกต่างกันมากนักเมื่อระดับทัศนคติด้านความเป็นคนน่านิยมนั้นมีความแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.53 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างความสุขและความพอใจกับทัศนคติต่อการไม่ใช้ความรุนแรง

	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์	ระดับนัยสำคัญ
ความสุขและความพอใจ	0.238	0.000**

** $P \leq 0.01$

จากตารางที่ 4.53 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติด้านความสุขและความพอใจกับทัศนคติต่อการไม่ใช้ความรุนแรงของนักเรียนอาชีวศึกษา โดยการหาค่าสหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Coefficient) พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) มีค่าเท่ากับ 0.238 นั่นคือ ทัศนคติด้านความสุขและความพอใจมีความสัมพันธ์ทางบวกกับทัศนคติต่อการไม่ใช้ความรุนแรงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ตารางที่ 4.54 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างระดับความสุขและความพอใจกับระดับทัศนคติต่อการไม่ใช้ความรุนแรง

		ระดับทัศนคติ			รวม	สถิติไคสแควร์	องศาอิสระ	ระดับนัยสำคัญ
		รุนแรงน้อย	รุนแรงปานกลาง	รุนแรงมาก				
ความสุขและความพอใจ	ต่ำ	27 24.1%	30 26.8%	55 49.1%	112 100.0%	23.503	4	0.000
	ปานกลาง	56 34.4%	48 29.4%	59 36.2%	163 100.0%			
	สูง	63 48.5%	39 30.0%	28 21.5%	130 100.0%			
รวม		146 36.0%	117 28.9%	142 35.1%	405 100.0%			

จากตารางที่ 4.54 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างระดับอึดมโนทัศน์ด้านความสุขและความพอใจกับระดับทัศนคติต่อการไม่ใช้ความรุนแรงของนักเรียนอาชีวศึกษา โดยการทดสอบความสัมพันธ์ด้วยสถิติไคสแควร์ (Chi-square) พบว่า ระดับอึดมโนทัศน์ด้านความสุขและความพอใจกับระดับทัศนคติต่อการไม่ใช้ความรุนแรง มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยพบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีระดับอึดมโนทัศน์ต่ำจะมีระดับทัศนคติในระดับรุนแรงมากที่สุด ร้อยละ 49.1 รองลงมามีระดับทัศนคติรุนแรงปานกลาง ร้อยละ 26.8 และระดับทัศนคติรุนแรงน้อย ร้อยละ 24.1 กลุ่มตัวอย่างที่มีอึดมโนทัศน์อยู่ในระดับปานกลาง จะมีระดับทัศนคติในระดับรุนแรงมากที่สุด ร้อยละ 36.2 รองลงมามีระดับทัศนคติรุนแรงน้อย ร้อยละ 34.4 และทัศนคติระดับรุนแรงปานกลาง ร้อยละ 29.4 ในที่นี้กลุ่มตัวอย่างที่มีอึดมโนทัศน์ด้านความสุขและความพอใจในระดับสูง มีระดับทัศนคติต่อการไม่ใช้ความรุนแรงในระดับรุนแรงน้อยมากที่สุด ร้อยละ 48.5 รองลงมามีทัศนคติรุนแรงปานกลาง ร้อยละ 30.0 และระดับรุนแรงมาก ร้อยละ 21.5 ซึ่งจากผลการศึกษาจะเห็นได้อย่างชัดเจนว่า นักเรียนอาชีวศึกษาที่มีอึดมโนทัศน์ในด้านความสุขและความพอใจต่ำจะมีระดับทัศนคติในระดับรุนแรงมาก (ร้อยละ 49.1) ในขณะที่นักเรียนที่มีอึดมโนทัศน์ด้านความสุขและความพอใจสูงจะมีทัศนคติในการใช้ความรุนแรงต่ำ (ร้อยละ 48.5)

ตารางที่ 4.55 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างความสุขและความพอใจกับพฤติกรรมการใช้ความรุนแรง

	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์	ระดับนัยสำคัญ
ความสุขและความพอใจ	-0.162	0.001**

** $P \leq 0.01$

จากตารางที่ 4.55 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างอึดมโนทัศน์ด้านความสุขและความพอใจกับการใช้ความรุนแรงของนักเรียนอาชีวศึกษา โดยการหาค่าสหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Coefficient) พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) มีค่าเท่ากับ -0.162 โดยมีค่านัยสำคัญเท่ากับ 0.001 แสดงว่า อึดมโนทัศน์ด้านความสุขและความพอใจมีความสัมพันธ์ทางลบกับการใช้ความรุนแรงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ตารางที่ 4.56 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างระดับความสุขและความพอใจ
กับระดับพฤติกรรมการใช้ความรุนแรง

		พฤติกรรมการใช้ความรุนแรง			รวม	สถิติ ไคส แควร์	องศา อิสระ	ระดับ นัย สำคัญ
		รุนแรงน้อย	รุนแรงปาน กลาง	รุนแรงมาก				
ความสุขและ ความพอใจ	ต่ำ	40 35.7%	8 7.1%	64 57.1%	112 100.0%	15.648	4	0.004
	ปานกลาง	63 38.7%	12 7.4%	88 54.0%	163 100.0%			
	สูง	75 57.7%	4 3.1%	51 39.2%	130 100.0%			
รวม		178 44.0%	24 5.9%	203 50.1%	405 100.0%			

จากตารางที่ 4.56 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างระดับอัตมโนทัศน์ด้านความสุขและความพอใจกับระดับการใช้ความรุนแรงของนักเรียนอาชีวศึกษา โดยการทดสอบความสัมพันธ์ด้วยสถิติไคสแควร์ (Chi-square) พบว่า ระดับอัตมโนทัศน์ด้านความสุขและความพอใจกับระดับการใช้ความรุนแรงมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยนักเรียนอาชีวศึกษาที่มีอัตมโนทัศน์ด้านความสุขและความพอใจต่ำจะมีพฤติกรรมในการใช้ความรุนแรงสูง ในขณะที่นักเรียนอาชีวศึกษาที่มีอัตมโนทัศน์ด้านความสุขและความพอใจสูงมีแนวโน้มที่จะมีพฤติกรรมการใช้ความรุนแรงต่ำ ทั้งนี้พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีระดับอัตมโนทัศน์ด้านความสุขและความพอใจต่ำ จะมีระดับการใช้ความรุนแรงในระดับรุนแรงมากที่สุด ร้อยละ 57.0 รองลงมามีระดับการใช้ความรุนแรงน้อย ร้อยละ 35.7 และมีระดับการใช้ความรุนแรงในระดับรุนแรงปานกลาง ร้อยละ 7.1 ขณะที่กลุ่มตัวอย่างที่มีอัตมโนทัศน์อยู่ในระดับปานกลาง จะมีระดับการใช้ความรุนแรงในระดับรุนแรงมากที่สุด ร้อยละ 54.0 รองลงมามีการใช้ความรุนแรงในระดับรุนแรงน้อย ร้อยละ 38.7 และมีระดับการใช้ความรุนแรงในระดับรุนแรงปานกลาง ร้อยละ 7.4 โดยกลุ่มตัวอย่างที่มีอัตมโนทัศน์ด้านความสุขและความพอใจในระดับสูงจะมีระดับการใช้ความรุนแรงในระดับรุนแรงน้อยมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 57.7 รองลงมามีการใช้ความรุนแรงในระดับรุนแรงมาก ร้อยละ 39.2 และระดับรุนแรงปานกลาง ร้อยละ 3.1



ส่วนที่ 6 การทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานของการวิจัย

อัคมโนทัศน์มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มในการใช้ความรุนแรงของนักเรียนอาชีวศึกษา

สมมติฐานย่อยที่ 1

อัคมโนทัศน์มีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อการไม่ใช้ความรุนแรงของนักเรียนอาชีวศึกษา

ตารางที่ 4.57 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างอัคมโนทัศน์รวมกับทัศนคติต่อการไม่ใช้ความรุนแรง

	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์	ระดับนัยสำคัญ
อัคมโนทัศน์รวม	0.226	0.000**

** $P \leq 0.01$

จากตารางที่ 4.57 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างอัคมโนทัศน์รวมกับทัศนคติต่อการไม่ใช้ความรุนแรงของนักเรียนอาชีวศึกษาโดยการหาค่าสหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Coefficient) พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) มีค่าเท่ากับ 0.226 นั่นคือ อัคมโนทัศน์มีความสัมพันธ์ทางบวกกับทัศนคติต่อการไม่ใช้ความรุนแรงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ตารางที่ 4.58 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างระดับอัคมโนทัศน์รวม
กับระดับทัศนคติต่อการไม่ใช้ความรุนแรง

		ระดับทัศนคติ			รวม	สถิติ ไคส แควร์	องศา อิสระ	ระดับ นัย สำคัญ
		รุนแรงน้อย	รุนแรงปาน กลาง	รุนแรงมาก				
อัคมโนทัศน์ รวม	ต่ำ	32 23.7%	34 25.2%	69 51.1%	135 100.0%	25.671	4	0.000
	ปานกลาง	65 41.1%	46 29.1%	47 29.7%	158 100.0%			
	สูง	49 43.8%	37 33.0%	26 23.2%	112 100.0%			
รวม		146 36.0%	117 28.9%	142 35.1%	405 100.0%			

จากตารางที่ 4.58 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างระดับอัคมโนทัศน์รวมกับระดับทัศนคติต่อการไม่ใช้ความรุนแรงของนักเรียนอาชีวศึกษา โดยการทดสอบความสัมพันธ์ด้วยสถิติไคสแควร์ (Chi-square) พบว่า ระดับอัคมโนทัศน์รวมกับระดับทัศนคติต่อการไม่ใช้ความรุนแรง มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยนักเรียนอาชีวศึกษาที่มีอัคมโนทัศน์รวมที่ดี จะมีแนวโน้มที่จะมีทัศนคติที่เห็นด้วยกับการไม่ใช้ความรุนแรงในระดับสูง ทั้งนี้พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีระดับอัคมโนทัศน์โดยรวมต่ำจะมีระดับทัศนคติในระดับรุนแรงมากที่สุด ร้อยละ 51.1 รองลงมา มีทัศนคติในระดับรุนแรงปานกลาง ร้อยละ 25.2 ใกล้เคียงกับทัศนคติรุนแรงน้อย ซึ่งมีอยู่ร้อยละ 23.7 กลุ่มตัวอย่างที่มีอัคมโนทัศน์รวมอยู่ในระดับปานกลาง จะมีระดับทัศนคติต่อการไม่ใช้ความรุนแรงในระดับรุนแรงน้อยมากที่สุด ร้อยละ 41.1 รองลงมา มีระดับทัศนคติรุนแรงมาก ร้อยละ 29.7 ใกล้เคียงกับทัศนคติรุนแรงปานกลางซึ่งมีอยู่ร้อยละ 29.1 ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่มีอัคมโนทัศน์รวมในระดับสูง จะมีระดับทัศนคติต่อการไม่ใช้ความรุนแรงในระดับรุนแรงน้อยมากที่สุด ร้อยละ 43.8 รองลงมา มีระดับทัศนคติรุนแรงปานกลาง ร้อยละ 33.0 และมีระดับทัศนคติในระดับรุนแรงมากที่สุด ร้อยละ 23.2

สมมติฐานย่อยที่ 2

อัคมโนทัศน์มีความสัมพันธ์กับการใช้ความรุนแรงของนักเรียนอาชีวศึกษา

ตารางที่ 4.59 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างอัคมโนทัศน์รวมกับพฤติกรรมการใช้ความรุนแรง

	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์	ระดับนัยสำคัญ
อัคมโนทัศน์รวม	-0.162	0.001**

** $P \leq 0.01$

จากตารางที่ 4.59 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างอัคมโนทัศน์โดยรวมกับการใช้ความรุนแรงของนักเรียนอาชีวศึกษา โดยการหาค่าสหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Coefficient) พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) มีค่าเท่ากับ -0.162 นั่นคือ อัคมโนทัศน์มีความสัมพันธ์ทางลบกับการใช้ความรุนแรงของนักเรียนอาชีวศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ตารางที่ 4.60 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างระดับอัคมโนทัศน์รวมกับระดับพฤติกรรมการใช้ความรุนแรง

		พฤติกรรมการใช้ความรุนแรง			รวม	สถิติไคสแควร์	องศาอิสระ	ระดับนัยสำคัญ
		รุนแรงน้อย	รุนแรงปานกลาง	รุนแรงมาก				
อัคมโนทัศน์รวม	ต่ำ	44 32.6%	11 8.1%	80 59.3%	135 100.0%	14.398	4	0.006
	ปานกลาง	72 45.6%	10 6.3%	76 48.1%	158 100.0%			
	สูง	62 55.4%	3 2.7%	47 42.0%	112 100.0%			
รวม		178 44.0%	24 5.9%	203 50.1%	405 100.0%			

จากตารางที่ 4.60 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างระดับอัฒโนทัศน์โดยรวมกับระดับการใช้ความรุนแรงของนักเรียนอาชีวศึกษา โดยการทดสอบความสัมพันธ์ด้วยสถิติไคสแควร์ (Chi-square) พบว่า ระดับอัฒโนทัศน์รวมกับระดับการใช้ความรุนแรง มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่า ยิ่งนักเรียนอาชีวศึกษามีระดับอัฒโนทัศน์รวมต่ำเท่าใด แนวโน้มที่จะใช้ความรุนแรงหรือมีพฤติกรรมที่จะใช้ความรุนแรงก็ยิ่งเพิ่มสูงขึ้น โดยพบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีระดับอัฒโนทัศน์โดยรวมต่ำจะมีระดับการใช้ความรุนแรงในระดับรุนแรงมากที่สุด ร้อยละ 59.3 รองลงมาจะมีระดับการใช้ความรุนแรงน้อย ร้อยละ 32.6 และมีระดับการใช้ความรุนแรงในระดับรุนแรงปานกลาง ร้อยละ 8.1 กลุ่มตัวอย่างที่มีอัฒโนทัศน์อยู่ในระดับปานกลาง จะมีระดับการใช้ความรุนแรงในระดับรุนแรงมากที่สุด ร้อยละ 48.1 รองลงมาจะมีระดับการใช้ความรุนแรงน้อย ร้อยละ 45.6 และมีระดับการใช้ความรุนแรงในระดับรุนแรงปานกลาง ร้อยละ 6.3 กลุ่มตัวอย่างที่มีอัฒโนทัศน์รวมในระดับสูง จะมีระดับการใช้ความรุนแรงในระดับรุนแรงน้อยมากที่สุด ร้อยละ 55.4 รองลงมาจะมีระดับการใช้ความรุนแรงมาก ร้อยละ 42.0 และมีระดับการใช้ความรุนแรงอยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 2.7

สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานของการวิจัย : อัฒโนทัศน์มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มในการใช้ความรุนแรง

สมมติฐานย่อยที่ 1: อัฒโนทัศน์มีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อการไม่ใช้ความรุนแรง

ตารางที่ 4.61 แสดงผลการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 1

สมมติฐาน/ตัวแปร	มีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อการไม่ใช้ความรุนแรงที่ระดับนัยสำคัญ 0.01	ไม่มีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อการไม่ใช้ความรุนแรง
อัฒโนทัศน์	ยอมรับ	

สมมติฐานย่อยที่ 2: อัครมโนทัศน์มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการใช้ความรุนแรง

ตารางที่ 4.62 แสดงผลการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 2

สมมติฐาน/ตัวแปร	มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการใช้ความรุนแรงที่ระดับนัยสำคัญ 0.01	ไม่มีความสัมพันธ์กับการใช้ความรุนแรง
อัครมโนทัศน์	ยอมรับ	

สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน

อัครมโนทัศน์มีความสัมพันธ์กับแนวโนม้ในการใช้ความรุนแรง

การอภิปรายผลการศึกษา

ผลจากการศึกษาเรื่องอัครมโนทัศน์กับแนวโนม้ในการใช้ความรุนแรงของนักเรียนอาชีวศึกษา โดยศึกษาเฉพาะนักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ หรือ ปวช. ปีที่ 1-3 ในสถาบันอาชีวศึกษาทั้งของภาครัฐและเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร มีรายละเอียดดังนี้

อัครมโนทัศน์ของนักเรียนอาชีวศึกษา

การศึกษาอัครมโนทัศน์ของนักเรียนอาชีวศึกษาได้แบ่งการศึกษาออกเป็น 6 ด้าน โดยผลการศึกษาอัครมโนทัศน์ในด้านที่ 1 คือ อัครมโนทัศน์ด้านพฤติกรรมสังคม พบว่า นักเรียนอาชีวศึกษามีอัครมโนทัศน์เฉลี่ยในด้านนี้อยู่ในระดับสูง คือ มีค่าเฉลี่ยรายด้านที่ 11.56 จาก 16 คะแนน โดยสิ่งนี้นักเรียนได้ประเมินและมีความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองในส่วนที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมและการแสดงออกของคนในสังคมนั้น ผลปรากฏว่า นักเรียนอาชีวศึกษาประพฤติตนเรียบร้อยปานกลางเมื่ออยู่ที่โรงเรียน โดยไม่เรียบร้อยมากหรือเกรงเกินไปนัก ส่วนหนึ่งจะมีอาการเหม่อลอยบ้างเป็นบางครั้ง ในขณะที่เรียนหนังสืออยู่ที่โรงเรียน เมื่ออยู่ที่บ้านจะประพฤติตนดีปานกลางไม่สร้างปัญหาหรือความเดือดร้อนให้ครอบครัว เชื่อฟังและอยู่ในโอวาทของผู้ปกครองดี มีความสัมพันธ์ที่ดี รักใคร่กับพี่น้องและไม่หาเรื่องทะเลาะหรือใส่ร้ายกัน มีความคิดว่าตนเองเป็นคนงุ่มง่าม ไม่เรียบร้อยในระดับ

ปานกลาง และเมื่อมีอะไรผิดพลาดเกิดขึ้นก็มักจะรับว่าเป็นความผิดของตัวเองเสมอ ขณะที่ยอมรับว่าทะเลาะวิวาทกับผู้อื่นบ้าง และมักทำอะไรตามใจตนเอง โดยที่บางครั้งจะทำตัวไม่ดี ไม่เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ เห็นอกเห็นใจผู้อื่น แต่ก็มีเพียงเล็กน้อยเท่านั้น ชอบทำงานคนเดียวมากกว่าที่ชอบทำงานเป็นกลุ่ม และเมื่อมีการเล่นกีฬาต่างๆ ส่วนมากจะชอบเป็นฝ่ายคุมมากกว่าเล่นเอง สามารถคบหาสมาคมกับคนอื่นได้ง่ายพอสมควร และถึงแม้ว่าจะยอมรับว่าตนเองมีความประพฤติที่ไม่ดีหลายอย่าง แต่ก็คิดว่าตนเองเป็นคนที่ไว้วางใจได้และเป็นคนดี

ส่วนผลการศึกษาอัศวินทัศนคติด้านที่ 2 คือ อัศวินทัศนคติด้านสติปัญญาและสถานภาพในโรงเรียน พบว่านักเรียนอาชีวศึกษาได้ประเมินตนเองไว้ โดยมีค่าเฉลี่ยในระดับปานกลางเท่ากับ 5.86 จาก 11 คะแนน คือ คิดว่าตนเองเป็นคนเก่งพอสมควร อ่านหนังสือและเรียนหนังสือได้ดีปานกลาง มีความคิดส่วนหนึ่งว่าจะเติบโตขึ้นเป็นบุคคลที่มีชื่อเสียง และมั่นใจว่าตนเองมีความคิดสร้างสรรค์ดี เมื่ออยู่ที่โรงเรียนจะอาสาทำสิ่งต่างๆบ้างในบางครั้งเมื่อมีโอกาส เวลาที่ครูปอบหมายงานจะทำให้ขี้เล็กน้อย รายงานหน้าชั้นได้ไม่ดึنگ แต่คิดว่าเพื่อนส่วนมากเห็นว่าคนเป็นคนที่ค่อนข้างมีความคิดดี และถึงแม้ว่ามักจะลืมสิ่งที่เรียนมาแล้ว แต่ก็มีความสนใจและอยากรู้อยากเห็นในเรื่องต่างๆ ไม่ใช่คนที่ไม่สนใจใฝ่รู้สิ่งใดเลย

ในส่วนของผลการศึกษาอัศวินทัศนคติด้านที่ 3 คือ ด้านรูปร่างและคุณลักษณะ ผลปรากฏว่านักเรียนอาชีวศึกษามีความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองในระดับสูง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 7.37 จาก 12 คะแนน โดยมีความพอใจในรูปร่างหน้าตาของตัวเองในระดับปานกลาง แม้จะไม่คิดว่าตนเองมีรูปร่างหน้าตาดีมากนักก็ตาม แต่ก็เห็นว่ารูปร่างของตนเองได้สัดส่วนดี มีผมสวยแต่นัยน์ตาไม่ค่อยสวยนัก นักเรียนส่วนใหญ่คิดว่าตนเองเป็นคนแข็งแรงและมีหน้าตาที่แจ่มใสอยู่เสมอ เจ็บป่วยหรือไม่สบายบ้างเป็นบางครั้ง ไม่บ่อยมาก วาดเขียนได้ค่อนข้างดี เล่นดนตรีได้ปานกลาง สามารถใช้มือได้อย่างคล่องแคล่ว แต่ไม่ค่อยเป็นผู้นำในการเล่นกีฬาต่างๆ ชอบที่จะเป็นผู้ตามมากกว่า

สำหรับอัศวินทัศนคติในด้านที่ 4 คือด้านความเป็นคนวิตกกังวล ผลการศึกษาพบว่า มีค่าเฉลี่ยในด้านนี้ในระดับปานกลาง เท่ากับ 8.26 จาก 14 คะแนน ส่วนใหญ่มีความคิดว่าตนเองไม่ได้เป็นคนขี้อาย อาจจะประหม่าบ้างเล็กน้อยเมื่อครูเรียกตอบคำถามในชั้นเรียน ซึ่งสาเหตุมาจากความกลัวว่าจะตอบไม่ถูกมากกว่า มักมีความวิตกกังวลเสมอเมื่อใกล้เวลาสอบ ไม่ค่อยใจน้อยหรือร้องไห้ง่ายนัก คิดว่าตนเองเหมือนถูกทอดทิ้งให้อยู่โดดเดี่ยวบ้าง โดยบางครั้งจะนอนไม่ค่อยหลับหรือนอนหลับไม่สนิทตลอดคืน มีความหวาดกลัวอยู่บ่อยครั้ง ส่วนหนึ่งมีความคิดว่า ไม่ว่าตนเองจะทำอะไรก็ดูเหมือนจะผิดไปหมดและมักจะทำซ้ำของเครื่องใช้เสียหาย มักคิดแต่สิ่งที่ไม่เป็นมงคล แต่จะไม่ยอมแพ้ต่างๆไม่ว่าจะทำอะไรก็ตาม

ในส่วนของผลการศึกษาอัศวินทัศนคติด้านที่ 5 คือ ด้านความเป็นคนน่านิยมน พบว่า นักเรียนอาชีวศึกษาส่วนใหญ่มีอัศวินทัศนคติด้านความเป็นคนน่านิยมนในระดับสูง มีค่าเฉลี่ยรายด้านเท่ากับ 5.63 จาก 8 คะแนน โดยนักเรียนมีความคิดเห็นต่อตนเองในด้านนี้ว่า ตนเองเป็นคนที่ผูกมิตรกับคน

อื่นได้ไม่ยาก มีเพื่อนฝูงมากมายและเป็นที่ยอมรับในหมู่เพื่อนผู้ชายด้วยกัน ส่วนมากเห็นว่ามีความที่นิยมและสนใจในตัวเอง โดยอาจมีคนอื่นคอยหาเรื่องตลกขบขันในระดัปลานกลาง และแม้จะมีความคิดว่าตนเองเป็นคนที่ไม่เหมือนกับคนอื่น แต่ก็คิดว่าเพื่อนๆส่วนมากชอบความคิดเห็นของตน ในเวลาที่มีการเลือกคนเล่นเกมต่างๆ จะไม่ถูกลืมและมักจะไม่ถูกเลือกเป็นคนสุดท้าย

สำหรับการศึกษาอัตรานอศนในด้นที่ 6 ซ่งเป็นด้นสุดท้าย คือ ความสุขและความพอใจ ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนมีอัตรานอศนในระดัปลานสูง โดยมีค่าเฉลี่ยที่สูงกว่าด้นอื่นๆที่กล่าวมา คือ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 9.30 ซ่งหมายความว่า นักเรียนอาชีวศึกษาส่วนใหญ่มีความสุขและความพอใจดี ชอบโรงเรียน และมีความคิดว่า ตนเองเป็นสมาชิกที่สำคัญคนหนึ่งของครอบครัว ไม่นำความเดือดร้อนยุ่งยากมาให้ครอบครัว อีกทั้งไม่ได้ทำตัวให้คนในครอบครัวต้องผัดหวัง เวลาอยู่ที่บ้านจะมีความรักใคร่สามัคคีกับพี่น้องดี และรู้สึกว่ามีคนในครอบครัวที่คอยหาเรื่องว่ากล่าวตน โดยปกติจะชอบประพดิตัวเหมือนที่เป็นอยู่ ไม่ค่อยอยากเป็นเหมือนใครนัก เป็นคนร่นเริงและมีความสุขดี แม้จะรู้สึกเหงา เศร้าใจบ่อยๆก็ตาม

ทัศนคติต่อการไม่ใช้ความรุนแรงและพฤติกรรมการใช้ความรุนแรง

การอภิปรายผลในส่วนนี้เป็นการอภิปรายผลการศึกษาแนวโน้มในการไม่ใช้ความรุนแรงของนักเรียนอาชีวศึกษาซึ่งประกอบไปด้วย ผลการศึกษาเกี่ยวกับทัศนคติต่อการไม่ใช้ความรุนแรงและพฤติกรรมการใช้ความรุนแรงของนักเรียน โดยผลการศึกษาเกี่ยวกับทัศนคติ พบว่า นักเรียนอาชีวศึกษาส่วนใหญ่มีทัศนคติในระดัปลานกลาง คือ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 26.13 จาก 40 คะแนน โดยที่ค่อนข้างเห็นด้วยว่า บางครั้งการใช้เหตุผลก็แก้ปัญหาไม่ได้ กับคนบางคนต้องมีการตอบโต้ด้วยการใช้ความรุนแรง เนื่องจากพูดกันดีๆแล้วไม่เข้าใจ จึงต้องใช้กำลังเข้าไปช่วยในการแก้ไขปัญหบ้าง แต่ค่อนข้างไม่เห็นด้วยว่า ในท้ายที่สุดแล้วการใช้กำลังจะเป็นวิธีการที่ดีที่สุด เนื่องจากเห็นว่าการใช้กำลังแก้ปัญหาอาจทำให้ปัญหาลูกกลามบานปลายได้ และการใช้กำลังในการแก้ปัญหานั้นเป็นสิ่งที่ไม่น่ากระทำ ควรมีการใช้กำลังกับปัญหาที่สำคัญเท่านั้น ส่วนใหญ่มีความเห็นว่า ทุกปัญหาสามารถที่จะแก้ไขได้โดยการพูดคุยกันด้วยเหตุผล และการหันหน้ามาปรึกษาหารือกันน่าจะเป็นวิธีการแก้ปัญหาก็ได้ผลดีที่สุด

สำหรับผลการศึกษาเกี่ยวกับการใช้ความรุนแรงของนักเรียนอาชีวศึกษานั้น เป็นการศึกษาพฤติกรรมที่แสดงออกเมื่อนักเรียนเกิดปัญหาความขัดแย้งกับบุคคลอื่นๆในรอบปีที่ผ่านมา ว่ามีพฤติกรรมการแสดงออกในการจัดการกับปัญหาความขัดแย้งนั้นอย่างไร ผลการศึกษาจากข้อคำถาม 18 ข้อในเรื่องของการใช้ความรุนแรง พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่มีการใช้ความรุนแรงน้อยถึงปานกลาง และมีการจัดการกับปัญหาความขัดแย้งด้วยวิธีการที่ใช้เหตุผล โดยที่ข้อคำถาม ข้อ 1-3 ในส่วนของการใช้เหตุผล แสดงให้เห็นว่า โดยส่วนมากแล้วจะมีการหาเหตุผลมาอธิบายให้เข้าใจมากที่สุดและ

พูดจาปรับความเข้าใจกัน บางครั้งจะมีการให้คนกลางเข้ามาช่วยไกล่เกลี่ย แต่ส่วนใหญ่แล้วมักจะจัดการกับปัญหาความขัดแย้งด้วยตนเองมากกว่าที่จะใช้ความรุนแรงในการจัดการกับปัญหา

ในส่วนของการใช้ความรุนแรงนั้นพบว่า นักเรียนมีการใช้ความรุนแรงน้อย โดยที่ส่วนใหญ่จะใช้วิธีการในการจัดการกับปัญหาในระดับที่รุนแรงน้อยบ่อยครั้งที่สุด ซึ่งจะเห็นได้จาก ข้อคำถามที่ 4-7 คือ การทำร้ายจิตใจ พบว่า นักเรียนใช้วิธีการต่างๆในการทำร้ายจิตใจ น้อยกว่าการใช้เหตุผลข้างต้น โดยนักเรียนส่วนใหญ่จะใช้เสียงเข้าข่มและพูดเสียงดังมากที่สุด รองลงมาจะผลุนผลันออกไปจากห้อง ออกจากบ้านหรือบริเวณที่เกิดกรณีพิพาทขึ้น บางครั้งก็จะนั่งเฉยๆทำหูทวนลมมากกว่าที่จะพูดประชดประชัน คุกคามเหยียดหยาม หรือคำวาจกักรณิ

สำหรับการใช้ความรุนแรงในระดับปานกลาง คือการมุ่งทำร้าย ข้อคำถามที่ 8-10 ผลการศึกษาพบว่า มีนักเรียนส่วนน้อยที่ใช้ความรุนแรงในระดับนี้ โดยส่วนใหญ่แล้วจะพูดขู่ว่าจะตี หรือขู่จะขว้างสิ่งของใส่โดยที่ไม่มีอยู่ในมือ รองลงมาจะทุบทำลายสิ่งของเพื่อระบายอารมณ์ และจะพูดขู่อาฆาตน้อยที่สุด

ในส่วนของการใช้ความรุนแรงระดับรุนแรงมาก ข้อคำถามที่ 11-18 ผลการศึกษาพบว่า มีนักเรียนที่ใช้ความรุนแรงในระดับนี้น้อยมาก ส่วนใหญ่จะใช้วิธีการขว้างสิ่งของเข้าใส่ ผลักหรือฉุดกระชาก มากกว่าเตะ ชก บีบคอหรือตบตี มีส่วนน้อยที่ตี หรือพยายามที่จะตีบุคคลอื่นที่เป็นคู่กรณีด้วยวัตถุ น้อยมากที่ขู่ว่าจะทำร้ายด้วยอาวุธหรือลงมือทำร้ายด้วยอาวุธจริง โดยในส่วนของผลการศึกษาเรื่องการใช้ความรุนแรงนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดข้อคำถามไว้ 18 ข้อดังที่ได้นำเสนอรายละเอียดไว้ในบทที่ 3 โดยที่ข้อ 1-17 จะมีข้อความให้ผู้ตอบเลือกตอบว่า เคยหรือไม่เคยทำในข้อนั้นๆ ส่วนข้อที่ 18 ได้เว้นว่างไว้ให้ผู้ตอบได้เพิ่มเติมรายละเอียดการใช้ความรุนแรงในรูปแบบอื่นๆที่เคยกระทำ ซึ่งผลการศึกษาพบว่า มีผู้ตอบคำถามข้อ 18 คือ ข่มขืน ซึ่งจากที่กล่าวมาทั้งหมดจะเห็นได้ว่าโดยรวมแล้วนักเรียนอาชีวศึกษามีทัศนคติต่อการไม่ใช้ความรุนแรงในระดับปานกลางและมีการใช้ความรุนแรงในระดับปานกลางเช่นกัน

ความสัมพันธ์ระหว่างอึดม โนทัศน์กับทัศนคติต่อการไม่ใช้ความรุนแรง

การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างอึดม โนทัศน์กับทัศนคติต่อการไม่ใช้ความรุนแรงเป็นการศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างอึดม โนทัศน์ทั้ง 6 ด้านกับทัศนคติต่อการไม่ใช้ความรุนแรงว่า อึดม โนทัศน์ในแต่ละด้านนั้นมีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อการไม่ใช้ความรุนแรงของนักเรียนอาชีวศึกษาหรือไม่ อย่างไร โดยผลการศึกษาความสัมพันธ์ในแต่ละด้านมีรายละเอียด ดังนี้

ตารางที่ 4.63 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างอ้อมโนทัศน์กับทัศนคติต่อการไม่ใช้ความรุนแรง

อ้อมโนทัศน์	ความสัมพันธ์กับ ทัศนคติ	ค่าสัมประสิทธิ์ สหสัมพันธ์ (r)	ระดับนัยสำคัญ
1. พฤติกรรมสังคม	มีความสัมพันธ์	0.223**	0.000
2. สถิติปัญหาและสถานภาพใน โรงเรียน	ไม่มีความสัมพันธ์	0.061	0.222
3. รูปร่างและคุณลักษณะ	ไม่มีความสัมพันธ์	0.078	0.119
4. ความวิตกกังวล	ไม่มีความสัมพันธ์	0.050	0.314
5. ความเป็นคนน่านิยม	มีความสัมพันธ์	0.110*	0.026
6. ความสุขและความพอใจ	มีความสัมพันธ์	0.238**	0.000

* $P \leq 0.05$, ** $P \leq 0.01$

จากตารางที่ 4.63 แสดงผลจากการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างอ้อมโนทัศน์ด้านพฤติกรรมสังคมกับทัศนคติต่อการไม่ใช้ความรุนแรง พบว่า อ้อมโนทัศน์ด้านพฤติกรรมสังคมมีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อการไม่ใช้ความรุนแรงในทางบวก ($r = 0.223$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 คือ เมื่อมีอ้อมโนทัศน์ดีจะส่งผลให้มีทัศนคติที่ดีด้วย นั่นคือ นักเรียนที่มีความคิดเห็นต่อตนเองในด้านพฤติกรรมสังคมว่า ตนเองเป็นคนที่มีความประพฤติดี เป็นคนดี จะส่งผลให้มีทัศนคติที่ดีทั้งต่อตนเองและผู้อื่น รวมทั้งมีทัศนคติที่ดีในเรื่องต่างๆรอบตัว ซึ่งจากผลการศึกษาเกี่ยวกับความสอดคล้องระหว่างระดับอ้อมโนทัศน์ด้านพฤติกรรมสังคมกับระดับทัศนคติต่อการไม่ใช้ความรุนแรง พบว่า นักเรียนที่มีอ้อมโนทัศน์ในระดับสูงนั้น จะมีระดับทัศนคติในระดับรุนแรงน้อยมากที่สุด ร้อยละ 44.8 ขณะที่นักเรียนที่มีระดับอ้อมโนทัศน์ด้านพฤติกรรมสังคมในระดับต่ำ จะมีระดับทัศนคติในระดับรุนแรงมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 49.6 ซึ่งผลการศึกษาในครั้งนี้ได้สะท้อนให้เห็นถึงความสอดคล้องกันระหว่างระดับของอ้อมโนทัศน์ด้านพฤติกรรมสังคมกับระดับทัศนคติต่อการไม่ใช้ความรุนแรงว่า นักเรียนที่มีระดับอ้อมโนทัศน์สูง จะมีระดับทัศนคติที่สูง ไม่นิยมการใช้ความรุนแรง โดยจะมีการแปรผันไปในทิศทางเดียวกัน คือ เมื่อนักเรียนมีความคิดเห็นต่อตนเองในทางที่ดีก็จะส่งผลให้มีทัศนคติที่ดี นั่นคือ มีทัศนคติที่รุนแรงน้อยหรือไม่เห็นด้วยกับการใช้ความรุนแรง

จากตารางที่ 4.63 ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างอ้อมโนทัศน์ด้านสถิติปัญหาและสถานภาพในโรงเรียนกับทัศนคติต่อการไม่ใช้ความรุนแรง จะเห็นได้ว่า อ้อมโนทัศน์ด้านสถิติปัญหาและ

สถานภาพในโรงเรียนไม่มีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อการไม่ใช้ความรุนแรง ($r = 0.061$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยจากผลการศึกษาปรากฏว่า อคติโน้มนำด้านสติปัญญาและสถานภาพในโรงเรียนมีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อการไม่ใช้ความรุนแรงน้อยมาก ซึ่งในที่นี้ไม่สามารถสรุปได้ว่านักเรียนที่มีอคติโน้มนำดี โดยมีความคิดเห็นว่าเป็นคนที่มีความคิดสร้างสรรค์ มีความใฝ่รู้หรือคิดว่าตนเป็นคนที่มีความสามารถในระดับหนึ่ง และรู้สึกดีต่อสถานภาพของตนเองในโรงเรียนจะมีทัศนคติที่ดี ไม่นิยมการใช้ความรุนแรงไปด้วย

จากตารางที่ 4.63 แสดงผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างอคติโน้มนำด้านรูปร่างและคุณลักษณะกับทัศนคติต่อการไม่ใช้ความรุนแรง พบว่า อคติโน้มนำด้านรูปร่างและคุณลักษณะมีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อการไม่ใช้ความรุนแรง ($r = 0.078$) อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งหมายความว่า ถึงแม้อคติโน้มนำด้านรูปร่างและคุณลักษณะจะมีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อการไม่ใช้ความรุนแรงในทิศทางที่เป็นบวก โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.078 แต่ในเมื่อไม่มีนัยสำคัญทางสถิติจึงถือว่า อคติโน้มนำด้านรูปร่างและคุณลักษณะกับทัศนคติต่อการไม่ใช้ความรุนแรงไม่มีความสัมพันธ์กัน

จากตารางที่ 4.63 แสดงผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างอคติโน้มนำด้านความวิตกกังวลกับทัศนคติต่อการไม่ใช้ความรุนแรง พบว่า อคติโน้มนำด้านความวิตกกังวลมีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อการไม่ใช้ความรุนแรง ($r = 0.050$) อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ โดยที่ถึงแม้ว่าอคติโน้มนำด้านความวิตกกังวลจะมีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อการไม่ใช้ความรุนแรงในทิศทางที่เป็นบวก แต่เนื่องจากค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์นั้นมีค่าน้อยและไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ จึงสรุปว่า อคติโน้มนำด้านความวิตกกังวลกับทัศนคติต่อการไม่ใช้ความรุนแรงไม่มีความสัมพันธ์กัน

จากตารางที่ 4.63 ผลการศึกษาเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างอคติโน้มนำด้านความเป็นคนน่านิยมนำนิยมนำกับทัศนคติต่อการไม่ใช้ความรุนแรง พบว่า อคติโน้มนำด้านความเป็นคนน่านิยมนำมีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อการไม่ใช้ความรุนแรงในทางบวก ($r = 0.110$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แสดงให้เห็นว่า เมื่อนักเรียนมีอคติโน้มนำด้านความเป็นคนน่านิยมนำดี โดยมีความคิดว่าตนเองผูกมิตรกับคนอื่นได้ง่าย มีคนที่นิยมนำและสนใจในตนเอง มีเพื่อนฝูงมากมายและเป็นที่รู้จักดีในหมู่เพื่อน จะส่งผลให้นักเรียนคนนั้นมีทัศนคติต่อการไม่ใช้ความรุนแรงในระดับสูง คือ มีทัศนคติที่ดี มีความรุนแรงน้อย ซึ่งเมื่อมองจากผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างระดับอคติโน้มนำด้านความเป็นคนน่านิยมนำกับระดับทัศนคติต่อการไม่ใช้ความรุนแรง พบว่า มีความสอดคล้องกัน กล่าวคือ นักเรียนที่มีระดับอคติโน้มนำด้านความเป็นคนน่านิยมนำในระดับสูง จะมีระดับทัศนคติต่อการไม่ใช้ความรุนแรงในระดับต่ำ ซึ่งผลการศึกษาที่สะท้อนให้เห็นว่า เมื่อมีอคติโน้มนำที่ดี คือ มีความคิด ความรู้สึกว่าคุณเป็นคนที่มีความน่านิยมนำและมีผู้คนสนใจ มองเห็นความสำคัญของตน จะส่งผลให้นักเรียนมีทัศนคติที่ดี ไม่เห็นด้วยกับการใช้ความรุนแรง

จากตารางที่ 4.63 ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างอึดมโนทัศน์ด้านความสุขและความพอใจกับทัศนคติต่อการไม่ใช้ความรุนแรง พบว่า อึดมโนทัศน์ด้านความสุขและความพอใจมีความสัมพันธ์ในทางบวกกับทัศนคติต่อการไม่ใช้ความรุนแรง ($r = 0.238$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยเมื่อนักเรียนมีอึดมโนทัศน์ในทางที่ดี มีความสุขและความพึงพอใจในตนเองและสิ่งต่างๆ จะส่งผลต่อทัศนคติ ทำให้มีทัศนคติที่ดี ไม่ใช้ความรุนแรง เมื่อเปรียบเทียบกับอึดมโนทัศน์ด้านอื่นๆ จะพบว่า อึดมโนทัศน์ด้านความสุขและความพอใจมีค่าเฉลี่ยรายด้านที่สูงกว่าอึดมโนทัศน์ทุกด้านที่กล่าวมา แสดงว่านักเรียนส่วนใหญ่มีความสุขและความพอใจในตัวเองค่อนข้างมาก และมีความคิดเห็นต่อตนเองในทางที่ดีมากกว่าด้านอื่นๆ โดยที่ระดับอึดมโนทัศน์ด้านความสุขและความพอใจจะมีความสัมพันธ์และสอดคล้องกับระดับทัศนคติ โดยนักเรียนอาชีวศึกษาที่มีระดับอึดมโนทัศน์ด้านความสุขและความพอใจในระดับสูงนั้น จะมีระดับทัศนคติที่นิยมความรุนแรงน้อยสูงที่สุด ร้อยละ 48.5 รองลงมา มีทัศนคติต่อการไม่ใช้ความรุนแรงในระดับรุนแรงปานกลาง ร้อยละ 30.0 ส่วนนักเรียนที่มีอึดมโนทัศน์ในระดับต่ำ จะมีทัศนคติในระดับรุนแรงมากที่สุด ร้อยละ 49.1 รองลงมา มีทัศนคติในระดับรุนแรงปานกลาง ร้อยละ 26.8 ซึ่งจะเห็นได้ว่า อึดมโนทัศน์ที่ดี จะส่งผลต่อทัศนคติของนักเรียน ทำให้นักเรียนมีทัศนคติที่ดีไปด้วย

จากที่กล่าวมาทั้งหมด สามารถสรุปผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างอึดมโนทัศน์กับทัศนคติต่อการไม่ใช้ความรุนแรงได้ว่า อึดมโนทัศน์มีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อการไม่ใช้ความรุนแรง โดยที่อึดมโนทัศน์ในด้านที่ 1 คือ ด้านพฤติกรรมสังคม ด้านที่ 5 คือ ด้านความเป็นคนน่านิยม และด้านที่ 6 คือ ด้านความสุขและความพอใจ มีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อการไม่ใช้ความรุนแรงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ในขณะที่อึดมโนทัศน์ในด้านที่ 2 คือ ด้านสติปัญญาและสถานภาพในโรงเรียน ด้านที่ 3 คือ ด้านรูปร่างและคุณลักษณะและด้านที่ 4 คือ ด้านความวิตกกังวลนั้น ไม่มีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อการไม่ใช้ความรุนแรงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ความสัมพันธ์ระหว่างอึดมโนทัศน์กับการใช้ความรุนแรง

การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างอึดมโนทัศน์กับการใช้ความรุนแรง เป็นการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างอึดมโนทัศน์ทั้ง 6 ด้านกับพฤติกรรมการใช้ความรุนแรงว่ามีความสัมพันธ์กันหรือไม่ อย่างไร โดยผลการศึกษาปรากฏดังนี้

ตารางที่ 4.64 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างอัตรานอกชั้นกับการใช้ความรุนแรง

อัตรานอกชั้น	ความสัมพันธ์กับ การใช้ความรุนแรง	ค่าสัมประสิทธิ์ สหสัมพันธ์ (r)	ระดับนัย สำคัญ
1. พฤติกรรมสังคม	มีความสัมพันธ์	-0.253**	0.000
2. สถิติปัญหาและสถานภาพใน โรงเรียน	ไม่มีความสัมพันธ์	-0.079	0.114
3. รูปร่างและคุณลักษณะ	ไม่มีความสัมพันธ์	0.069	0.165
4. ความวิตกกังวล	มีความสัมพันธ์	-0.158**	0.001
5. ความเป็นคนน่านิยมน	ไม่มีความสัมพันธ์	-0.095	0.056
6. ความสุขและความพอใจ	มีความสัมพันธ์	-0.162**	0.001

* $P \leq 0.05$, ** $P \leq 0.01$

จากตารางที่ 4.64 แสดงผลการศึกษาค่าความสัมพันธ์ระหว่างอัตรานอกชั้นด้านพฤติกรรมสังคมกับการใช้ความรุนแรง พบว่า อัตรานอกชั้นด้านพฤติกรรมสังคมมีความสัมพันธ์กับการใช้ความรุนแรงในทางลบ ($r = -0.253$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 นั่นคือ นักเรียนที่มีอัตรานอกชั้นด้านพฤติกรรมสังคมดี จะมีการใช้ความรุนแรงน้อย โดยเมื่อนักเรียนมีความคิดเห็นต่อตนเอง ว่าตนเองเป็นคนดี มีความประพฤติที่ดี คบหาสมาคมกับคนอื่นได้ง่ายและมีความเป็นมิตรกับคนทั่วไป สิ่งนี้จะส่งผลต่อพฤติกรรมที่แสดงออก โดยจะมีพฤติกรรมการแสดงออกที่สอดคล้องกันกับความคิดเห็นที่ตนมีอยู่ (ชูชัย สมितिไกร, 2530) ทำให้มีพฤติกรรมการแสดงออกที่ดี ไม่ใช้ความรุนแรง ซึ่งจากการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างระดับอัตรานอกชั้นด้านพฤติกรรมสังคมกับระดับการใช้ความรุนแรง ผลปรากฏว่า ระดับอัตรานอกชั้นของนักเรียนจะมีความผกผันกับระดับการใช้ความรุนแรง โดยนักเรียนที่มีระดับอัตรานอกชั้นด้านพฤติกรรมสังคมในระดับสูงจะมีระดับการใช้ความรุนแรงในระดับรุนแรงน้อยมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 57.8 รองลงมาจะมีระดับการใช้ความรุนแรงในระดับรุนแรงมาก ร้อยละ 39.0 ขณะที่นักเรียนที่มีระดับอัตรานอกชั้นต่ำจะมีระดับการใช้ความรุนแรงในระดับรุนแรงมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 66.1 รองลงมาจะมีการใช้ความรุนแรงระดับรุนแรงน้อย ร้อยละ 23.5 จะเห็นได้ว่า ยังมีระดับอัตรานอกชั้นที่ต่ำมากเท่าใด ก็จะส่งผลให้มีการใช้ความรุนแรงน้อยลงเท่านั้น จึงสรุปได้ว่าอัตรานอกชั้นด้านพฤติกรรมสังคมมีความสัมพันธ์กับการใช้ความรุนแรงในลักษณะผกผันดังที่กล่าวมาข้างต้น

จากตารางที่ 4.64 ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างอึดมโนทัศน์ด้านสติปัญญาและสถานภาพในโรงเรียนกับการใช้ความรุนแรงของนักเรียนอาชีวศึกษา พบว่า อึดมโนทัศน์ด้านสติปัญญาและสถานภาพในโรงเรียนไม่มีความสัมพันธ์กับการใช้ความรุนแรง ($r = -0.079$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยไม่สามารถกล่าวได้ว่า นักเรียนที่มีอึดมโนทัศน์ด้านสติปัญญาและสถานภาพในโรงเรียนดี มีความคิดเห็นต่อตนเองในทางที่ดี โดยเห็นว่าตนเองนั้นเป็นคนที่มีความสามารถและทำสิ่งต่างๆ ได้ดีในระดับหนึ่งนั้น จะมีพฤติกรรมการแสดงออกในทางที่ดีและสอดคล้องกับความคิดเห็นที่มีต่อตนเอง โดยไม่มีการใช้ความรุนแรงไปด้วย

จากตารางที่ 4.64 แสดงผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างอึดมโนทัศน์ด้านรูปร่างและคุณลักษณะกับการใช้ความรุนแรงของนักเรียนอาชีวศึกษาพบว่า อึดมโนทัศน์ในด้านรูปร่างและคุณลักษณะมีความสัมพันธ์กับการใช้ความรุนแรงในทางบวก ($r = 0.069$) อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งเป็นผลการศึกษาที่สวนทางกับทิศทางของสมมติฐานที่ได้ตั้งไว้

จากตารางที่ 4.64 ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างอึดมโนทัศน์ด้านความวิตกกังวลกับการใช้ความรุนแรงของนักเรียนอาชีวศึกษา พบว่า อึดมโนทัศน์ด้านความวิตกกังวลกับการใช้ความรุนแรงของนักเรียนอาชีวศึกษามีความสัมพันธ์กันในทิศทางที่เป็นลบ ($r = -0.158$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยนักเรียนที่มีอึดมโนทัศน์ดี มีความสุข สบายใจไม่มีความวิตกกังวลวุ่นวายใจในเรื่องต่างๆ คิดแต่ในสิ่งที่ดี จะส่งผลให้มีพฤติกรรมแสดงออกในทางที่ดี ประพฤติตัวดี ไม่ใช้ความรุนแรงต่อผู้อื่น ซึ่งผลการศึกษาความสอดคล้องระหว่างระดับอึดมโนทัศน์ด้านความวิตกกังวลกับระดับการใช้ความรุนแรง พบว่า นักเรียนอาชีวศึกษาที่มีระดับอึดมโนทัศน์ด้านความวิตกกังวลสูง ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่าไม่มีความวิตกกังวล หมกมุ่นหรือเคร่งเครียดในเรื่องต่างๆ จะมีระดับการใช้ความรุนแรงในระดับรุนแรงน้อยมากที่สุด ร้อยละ 56.9 รองลงมาจะมีระดับการใช้ความรุนแรงในระดับรุนแรงมาก ร้อยละ 38.2 ในขณะที่นักเรียนที่มีระดับอึดมโนทัศน์ต่ำหรือมีวิตกกังวลสูง จะมีระดับการใช้ความรุนแรงในระดับรุนแรงมากที่สุด ร้อยละ 55.8 รองลงมาจะมีระดับการใช้ความรุนแรงในระดับรุนแรงน้อย ร้อยละ 35.0 แสดงให้เห็นว่ายังมีอึดมโนทัศน์ที่ดี มีความวิตกกังวลหรือความไม่สบายใจในเรื่องต่างๆ น้อย ก็จะส่งผลให้มีพฤติกรรมแสดงออกที่ดี มีการใช้ความรุนแรงน้อย

จากตารางที่ 4.64 ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างอึดมโนทัศน์ด้านความเป็นคนน่านิยมนับกับการใช้ความรุนแรงของนักเรียนอาชีวศึกษา พบว่า อึดมโนทัศน์ด้านความเป็นคนน่านิยมนับกับการใช้ความรุนแรงของนักเรียนอาชีวศึกษามีความสัมพันธ์กันในทางลบ ($r = -0.095$) อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ จึงสรุปว่าอึดมโนทัศน์ด้านความเป็นคนน่านิยมนับไม่มีความสัมพันธ์กับการใช้ความรุนแรงอย่างมีนัยสำคัญ

จากตารางที่ 4.64 ผลการศึกษาอึดมโนทัศน์ด้านความสุขและความพอใจกับการใช้ความรุนแรงของนักเรียนอาชีวศึกษา พบว่า อึดมโนทัศน์ด้านความสุขและความพอใจมีความสัมพันธ์กับการ

ใช้ความรุนแรงของนักเรียนอาชีวศึกษาในทางลบ ($r = -0.162$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างระดับอึดมโนทัศน์ด้านความสุขและความพอใจกับระดับการใช้ความรุนแรง พบว่า นักเรียนที่มีอึดมโนทัศน์ในระดับสูง จะมีระดับการใช้ความรุนแรงในระดับรุนแรงน้อยมากที่สุด ร้อยละ 57.7 รองลงมาจะมีระดับการใช้ความรุนแรงมาก ร้อยละ 39.2 ขณะที่นักเรียนที่มีอึดมโนทัศน์ระดับต่ำ จะมีระดับการใช้ความรุนแรงในระดับรุนแรงมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 57.1 รองลงมาจะมีระดับการใช้ความรุนแรงน้อย ร้อยละ 35.7 ซึ่งจะเห็นได้ว่าจากผลการศึกษาครั้งนี้สรุปได้ว่า อึดมโนทัศน์ด้านความสุขและความพอใจมีความสัมพันธ์กับการใช้ความรุนแรงในแบบผกผันต่อกันอย่างมีนัยสำคัญที่เชื่อถือได้ โดยนักเรียนที่มีอึดมโนทัศน์ด้านความสุขและความพอใจสูงกับจะมีการใช้ความรุนแรงน้อย

จากตารางผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างอึดมโนทัศน์กับการใช้ความรุนแรงและการอภิปรายผลการศึกษาข้างต้นสรุปได้ว่า อึดมโนทัศน์ด้านที่ 1 คือ ด้านพฤติกรรมสังคม ด้านที่ 4 คือ ด้านความวิตกกังวล และด้านที่ 6 คือ ด้านความสุขและความพอใจ มีความสัมพันธ์กับการใช้ความรุนแรงในทิศทางลบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ขณะที่อึดมโนทัศน์ด้านที่ 2 คือ ด้านสติปัญญาและสถานภาพในโรงเรียน ด้านที่ 3 คือ ด้านรูปร่างและคุณลักษณะและด้านที่ 5 คือ ด้านความเป็นคนน่านิยมไม่มีความสัมพันธ์กับการใช้ความรุนแรงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

การทดสอบสมมติฐาน

การศึกษานี้ได้มีการตั้งสมมติฐานการวิจัยโดยอาศัยแนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับอึดมโนทัศน์ ซึ่งกล่าวว่า อึดมโนทัศน์เป็นผลรวมของความรู้สึกนึกคิด ความรู้สึก ความเชื่อ ศรัทธา ความพอใจและการรับรู้ทุกสิ่งทุกอย่างเกี่ยวกับตนเอง ซึ่งอึดมโนทัศน์จะเป็นตัวกำหนดพฤติกรรมของบุคคลและทำให้บุคคลเข้าใจตนเอง โดยบุคคลจะแสดงพฤติกรรมไปตามที่ตนเป็น (กาญจนา, 2527:16) การใช้ความรุนแรงที่แสดงออกกับบุคคลอื่นนั้นก็เป็ นพฤติกรรมอย่างหนึ่งซึ่งอาจได้รับผลสะท้อนมาจากอึดมโนทัศน์เช่นกัน โดยแนวโน้มในการใช้ความรุนแรงจะแบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ ส่วนของทัศนคติที่มีต่อการไม่ใช้ความรุนแรง และในส่วนของพฤติกรรมการใช้ความรุนแรงที่มีอยู่ในตัวบุคคลนั้น ซึ่งเมื่อมีสองสิ่งรวมกัน คือ มีความคิด ทัศนคติที่รุนแรง และมีพฤติกรรมแสดงออกที่รุนแรง ข่อมมีแนวโน้มที่จะมีการใช้ความรุนแรงมาก สมมติฐานที่ผู้วิจัยตั้งขึ้นในการศึกษาก็เพื่อทดสอบว่า อึดมโนทัศน์มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มในการใช้ความรุนแรงของนักเรียนอาชีวศึกษา ซึ่งเป็นกลุ่มประชากรในการศึกษานี้หรือไม่ อย่างไร โดยได้แบ่งสมมติฐานออกเป็นสมมติฐานหลัก คือ อึดมโนทัศน์มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มในการใช้ความรุนแรง และสมมติฐานย่อย ข้อที่ 1 คือ อึดมโนทัศน์มีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อการไม่ใช้ความรุนแรงของนักเรียนอาชีวศึกษา สมมติฐานย่อยข้อที่ 2 คือ อึดมโนทัศน์มีความสัมพันธ์กับการใช้ความรุนแรงของนักเรียนอาชีวศึกษา ผล

การทดสอบสมมติฐานย่อยทั้ง 2 ข้อจะเป็นสิ่งที่สรุปว่า สมมติฐานหลักที่ได้ตั้งไว้นั้นเป็นจริงหรือไม่ โดยเมื่อทำการทดสอบแล้ว ผลจากการทดสอบจะต้องมีการยอมรับสมมติฐานย่อยทั้งสองข้อ คือ อັคมโนท์สน์มีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อการไม่ใช้ความรุนแรง และอັคมโนท์สน์มีความสัมพันธ์กับการใช้ความรุนแรงของนักเรียนอาชีวศึกษา จึงจะยอมรับว่าอັคมโนท์สน์มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มในการใช้ความรุนแรง ซึ่งผลการทดสอบสมมติฐาน มีดังนี้

สมมติฐานย่อยที่ 1 อັคมโนท์สน์มีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อการไม่ใช้ความรุนแรง

ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างอັคมโนท์สน์โดยรวมกับทัศนคติต่อการไม่ใช้ความรุนแรงของนักเรียนอาชีวศึกษา พบว่า อັคมโนท์สน์รวมกับทัศนคติต่อการไม่ใช้ความรุนแรงมีความสัมพันธ์กันในทางบวก โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.226 และมีค่านัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 จะเห็นได้ว่า เมื่อนักเรียนมีอັคมโนท์สน์โดยรวมดี มีความคิดเห็นที่ดีต่อตนเอง จะส่งผลให้มีทัศนคติในระดับสูง คือมีทัศนคติที่ดี มีความรุนแรงน้อย ซึ่งจากผลการศึกษาความสอดคล้องของระดับอັคมโนท์สน์รวมกับระดับของทัศนคติต่อการไม่ใช้ความรุนแรง พบว่า นักเรียนที่มีอັคมโนท์สน์รวมในระดับต่ำจะมีแนวโน้มที่จะมีทัศนคติที่เห็นด้วยกับการใช้ความรุนแรงในระดับสูง (ร้อยละ 51.1) ในขณะที่นักเรียนที่มีระดับอັคมโนท์สน์รวมสูง จะมีทัศนคติไปในทางที่ไม่เห็นด้วยกับการใช้ความรุนแรง (ร้อยละ 43.8) ซึ่งผลการศึกษาชี้ให้เห็นว่า สมมติฐานย่อยที่ 1 เป็นจริง นั่นคือ อັคมโนท์สน์มีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อการไม่ใช้ความรุนแรงของนักเรียนอาชีวศึกษา โดยนักเรียนที่มีอັคมโนท์สน์โดยรวมดี จะมีทัศนคติต่อการไม่ใช้ความรุนแรงสูง คือ มีการใช้ความรุนแรงน้อยและนักเรียนที่มีอັคมโนท์สน์รวมไม่ดี จะมีทัศนคติต่อการไม่ใช้ความรุนแรงต่ำ คือ มีแนวโน้มที่จะเห็นด้วยกับการใช้ความรุนแรง

สมมติฐานย่อยที่ 2 อັคมโนท์สน์มีความสัมพันธ์กับการใช้ความรุนแรง

ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างอັคมโนท์สน์รวมกับการใช้ความรุนแรงของนักเรียนอาชีวศึกษา พบว่า อັคมโนท์สน์โดยรวมมีความสัมพันธ์กับการใช้ความรุนแรงในทางลบ คือ มีความผกผันต่อกัน โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ -0.162 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 จะเห็นได้ว่า เมื่อนักเรียนมีอັคมโนท์สน์โดยรวมดี มีความคิดต่อตนเองในด้านต่างๆในทางที่ดีแล้ว จะส่งผลให้มีการใช้ความรุนแรงน้อยลงไปด้วย ซึ่งผลการศึกษาความสอดคล้องระหว่างระดับอັคมโนท์สน์โดยรวมกับระดับการใช้ความรุนแรง พบว่า นักเรียนที่มีอັคมโนท์สน์รวมในระดับสูงนั้น จะมีระดับการใช้ความรุนแรงในระดับรุนแรงน้อยมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 55.4 รองลงมามีการใช้ความรุนแรงในระดับรุนแรงมาก ร้อยละ 42.0 ในขณะที่นักเรียนที่มีระดับอັคมโนท์สน์ในระดับต่ำ จะมี

ระดับการใช้ความรุนแรงในระดับรุนแรงมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 59.3 รองลงมามีการใช้ความรุนแรงในระดับรุนแรงน้อย ร้อยละ 32.6 ซึ่งจากผลการศึกษาถึงความสอดคล้องระหว่างอัตรานอัทศน์รวมกับการใช้ความรุนแรงในครั้งนี้ จะเห็นได้ชัดเจนกว่าผลการศึกษาความสอดคล้องที่ผ่านมามาทั้งหมดข้างต้น โดยสังเกตได้ว่า ผลการศึกษาที่ผ่านมานั้น นักเรียนที่มีอัตรานอัทศน์ทั้งระดับสูงจะมีการใช้ความรุนแรงน้อย ขณะที่กลุ่มที่มีอัตรานอัทศน์ต่ำจะมีการใช้ความรุนแรงมาก ซึ่งชี้ให้เห็นว่าอัตรานอัทศน์มีความสัมพันธ์กับการใช้ความรุนแรงในแบบผกผันต่อกัน โดยนักเรียนที่มีอัตรานอัทศน์โดยรวมดี จะมีการใช้ความรุนแรงน้อย

ผลจากการทดสอบสมมติฐานข้างต้น สรุปได้ดังนี้

ตารางที่ 4.65 แสดงผลการทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐาน/ผลการศึกษา	การทดสอบสมมติฐาน	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r)	ทิศทาง	ระดับนัยสำคัญ
สมมติฐานย่อยที่ 1 : อัตรานอัทศน์มีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อการไม่ใช้ความรุนแรง	ยอมรับ	0.226	บวก	0.000
สมมติฐานย่อยที่ 2 : อัตรานอัทศน์มีความสัมพันธ์กับการใช้ความรุนแรง	ยอมรับ	-0.162	ลบ	0.001

จากตารางที่ 4.65 จะเห็นได้ว่า ผลของการทดสอบสมมติฐานย่อยของการวิจัย มีการยอมรับสมมติฐานทั้ง 2 ข้อ โดยอัตรานอัทศน์มีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อการไม่ใช้ความรุนแรง และอัตรานอัทศน์มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการใช้ความรุนแรง ซึ่งจากผลการศึกษาดังที่กล่าวมาทั้งหมดนั้น จะเห็นได้ว่า อัตรานอัทศน์ด้านที่ 1 คือ พฤติกรรมสังคม มีความสัมพันธ์กับทั้งทัศนคติต่อการไม่ใช้ความรุนแรงและพฤติกรรมการใช้ความรุนแรงของนักเรียน โดยเป็นอัตรานอัทศน์ด้านที่มีค่าความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการใช้ความรุนแรงมากที่สุด ($r = -0.253$) แสดงให้เห็นว่า นักเรียนที่มีพฤติกรรมและความประพฤตินั้น โดยส่วนใหญ่มีแนวโน้มที่จะไม่ใช้ความรุนแรง เนื่องจากว่าพฤติกรรมการใช้ความรุนแรงนั้นเป็นลักษณะที่ตรงกันข้ามกับรูปแบบของพฤติกรรมในทางสังคมที่นัก

เรียนแสดงออกอยู่โดยปกติ นักเรียนจึงไม่มีพฤติกรรมที่เป็นไปในทางที่รุนแรงเพราะเป็นสิ่งที่มีค่านิยมแบบแผนความประพฤติที่ตนเป็นอยู่ ในขณะที่อัครมนต์ศาสตร์ด้านพฤติกรรมสังคมเอง ก็มีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อการไม่ใช้ความรุนแรง ($r = 0.223$) โดยมีค่าความสำคัญในลำดับที่ 2 รองจาก อัครมนต์ศาสตร์ด้านความสุขและความพอใจ ($r = 0.238$) โดยที่ผลการศึกษาครั้งนี้ แสดงให้เห็นว่า นักเรียนที่มีพฤติกรรมทางสังคมดี มีความประพฤติที่ดี จะมีทัศนคติในทางที่ดีและนิยมการแก้ไขปัญหอย่างสันติวิธี โดยมีความโน้มเอียงไปในทางที่ไม่เห็นด้วยกับการใช้ความรุนแรง อัครมนต์ศาสตร์ด้านพฤติกรรมสังคม จึงเป็นสิ่งที่นำมาอธิบายถึงแนวโน้มในการใช้ความรุนแรงได้ค่อนข้างชัดเจนว่า อัครมนต์ศาสตร์ที่ดีนั้นส่งผลให้มีแนวโน้มไม่ใช้ความรุนแรง ซึ่งตรงกับสมมติฐานที่ได้ตั้งไว้

ในส่วนของอัครมนต์ศาสตร์ด้านที่ 6 คือ ความสุขและความพอใจนั้นพบว่า อัครมนต์ศาสตร์ด้านความสุขและความพอใจ มีความสัมพันธ์กับทั้งทัศนคติต่อการไม่ใช้ความรุนแรงและพฤติกรรมการใช้ความรุนแรง โดยมีค่าความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อการไม่ใช้ความรุนแรงมากกว่า ($r = 0.238$) ซึ่งแสดงให้เห็นว่า นักเรียนที่มีความสุขและความพอใจในตนเองในนั้น จะมีความคิดในทางที่ดีและมีมุมมองรวมทั้งทัศนคติที่ดี โดยในส่วนของทัศนคติที่เกี่ยวกับการไม่ใช้ความรุนแรงพบว่า มีทัศนคติที่เห็นด้วยกับการไม่ใช้ความรุนแรง ขณะที่ในส่วนของพฤติกรรมก็มีการกระทำและการแสดงออกในรูปแบบที่ไม่นิยมการใช้ความรุนแรง โดยมีการใช้ความรุนแรงน้อยในกรณีที่เกิดปัญหาหรือความขัดแย้งกับบุคคลอื่น จะเห็นได้ว่า อัครมนต์ศาสตร์ด้านความสุขและความพอใจสามารถนำมาอธิบายถึงแนวโน้มในการใช้ความรุนแรงของนักเรียนได้ โดยพบว่า เมื่อนักเรียนมีความสุขและความพอใจในตนเองแล้วจะมีแนวโน้มไม่ใช้ความรุนแรง

จากอัครมนต์ศาสตร์ทั้ง 2 ด้านที่กล่าวมา มีข้อสังเกตว่า อัครมนต์ศาสตร์ด้านพฤติกรรมสังคม ซึ่งเป็นสิ่งที่เกี่ยวกับพฤติกรรมการแสดงออกนั้น มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการใช้ความรุนแรงมากที่สุดเป็นอันดับ 1 ขณะที่อัครมนต์ศาสตร์ด้านความสุขและความพอใจที่เป็นส่วนที่เกี่ยวข้องกับความรู้สึกรู้สึกดี จะมีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อการไม่ใช้ความรุนแรงมากที่สุด แสดงให้เห็นว่ารูปแบบของพฤติกรรมในแบบหนึ่งนั้นมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการแสดงออกในอีกรูปแบบหนึ่งและสามารถที่จะนำมาอธิบายหรือคาดหมายพฤติกรรมได้ โดยในที่นี้พบว่ามีความสัมพันธ์ระหว่างอัครมนต์ศาสตร์ด้านพฤติกรรมสังคมกับพฤติกรรมการใช้ความรุนแรง ในขณะที่อัครมนต์ศาสตร์ด้านความสุขและความพอใจก็มีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อการไม่ใช้ความรุนแรง ซึ่งทั้งสองสิ่งเป็นลักษณะของความรู้สึกรู้สึกดีของบุคคลที่สามารถนำมาอธิบายความเกี่ยวข้องระหว่างกันได้ ก็คือ เมื่อมีความคิด ความรู้สึกที่ดี มีความสุขและความพึงพอใจในตนเอง ย่อมมีแนวโน้มที่จะมีทัศนคติในทางที่ดีด้วย

นอกจากนี้ ผลการศึกษาพบว่า อัครมนต์ศาสตร์ด้านที่ 5 คือ ความเป็นคนน่านิยมนั้นมีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อการไม่ใช้ความรุนแรง ($r = 0.110$) โดยนักเรียนที่มองว่าตนเป็นคนที่บุคคลอื่นให้ความสำคัญ มีความรู้สึกในทางที่ดีต่อตนเอง จะมีความรู้สึกในทางที่ดีต่อคนรอบข้าง และมีทัศนคติ

ไปในทางที่ดี ใส่ใจกับสิ่งต่างๆและไม่เห็นด้วยกับการใช้ความรุนแรง ในขณะที่อัครมนโพนทัศน์ด้านที่ 4 คือ ความวิตกกังวลนั้นไม่มีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อการไม่ใช้ความรุนแรง แต่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการใช้ความรุนแรง โดยนักเรียนที่มีอัครมนโพนทัศน์ด้านความวิตกกังวลดี คือ เป็นคนที่มองโลกในแง่ดี ไม่มีความเครียดหรือความกังวลใจในเรื่องต่างๆ อาจจะมีทัศนคติไม่เห็นด้วยกับการใช้ความรุนแรงหรือเห็นด้วยกับการใช้ความรุนแรงในบางส่วนก็ได้ ซึ่งจากผลการศึกษารั้งนี้ ไม่พบว่า มีนัยสำคัญทางสถิติที่จะสรุปได้ว่า อัครมนโพนทัศน์ด้านความวิตกกังวลกับทัศนคติต่อการไม่ใช้ความรุนแรงนั้นมีความสัมพันธ์กัน แต่ในส่วนของพฤติกรรมการใช้ความรุนแรง พบว่า อัครมนโพนทัศน์ด้านความวิตกกังวลมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการใช้ความรุนแรง ($r = -0.158$) โดยสามารถที่จะอธิบายได้ว่า นักเรียนที่มีความวิตกกังวล มีความหมกมุ่นในเรื่องต่างๆและมองโลกในแง่ร้าย มีความโน้มเอียงที่จะระบายอารมณ์ ความวิตกกังวลและความเก็บกดที่มีอยู่ด้วยการใช้ความรุนแรงได้

ในส่วนของอัครมนโพนทัศน์ด้านอื่นๆ ได้แก่ ด้านที่ 2 สถิติปัญญาและสถานภาพในโรงเรียน จะเห็นได้ว่า ไม่มีความสัมพันธ์กับทั้งทัศนคติต่อการไม่ใช้ความรุนแรงและพฤติกรรมการใช้ความรุนแรง โดยไม่สามารถอธิบายได้ว่า เมื่อมีอัครมนโพนทัศน์ดี คือ มีความคิดว่าตนเองเก่ง มีความสามารถ มีสถานภาพที่ดีในโรงเรียนแล้ว จะส่งผลให้นักเรียนมีทัศนคติที่ดีหรือไม่ใช้ความรุนแรงไปด้วย ในขณะที่ผลการศึกษาพบว่า อัครมนโพนทัศน์ด้านที่ 3 คือ รูปร่างและคุณลักษณะก็ไม่มีมีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อการไม่ใช้ความรุนแรงและพฤติกรรมการใช้ความรุนแรงของนักเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติเช่นกัน โดยไม่สามารถที่จะอนุมานได้ว่า นักเรียนที่มีอัครมนโพนทัศน์ต่อตนเองดีในด้านนี้ จะมีทัศนคติที่ดี ไม่เห็นด้วยกับการใช้ความรุนแรงหรือไม่มีพฤติกรรมใช้ความรุนแรงในกรณีที่เกิดปัญหาหรือความขัดแย้งกับบุคคลอื่น

จากที่กล่าวมาทั้งหมดจะเห็นได้ว่าอัครมนโพนทัศน์ คือ ความรู้สึกนึกคิด ทัศนคติและความเชื่อที่บุคคลมีต่อตนเองนั้น มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการแสดงออกของบุคคล และการทดสอบสมมติฐานในการศึกษารั้งนี้สรุปได้ว่า อัครมนโพนทัศน์มีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อการไม่ใช้ความรุนแรง และมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการใช้ความรุนแรง ดังนั้น อัครมนโพนทัศน์จึงมีความสัมพันธ์กับแนวโน้มในการใช้ความรุนแรงของนักเรียนอาชีวศึกษา โดยนักเรียนที่อัครมนโพนทัศน์โดยรวมดี จะมีแนวโน้มไม่ใช้ความรุนแรงหรือไม่ใช้ความรุนแรงน้อย

จากผลการศึกษาทำให้ทราบว่า รูปแบบของพฤติกรรมแสดงออกของบุคคลนั้น มักจะมีแบบแผนและทิศทางที่เป็นไปในทางเดียวกัน นั่นคือ เมื่อบุคคลหนึ่งๆ มีความประพฤติดีดี มีการปฏิบัติตัวที่ดีจนเป็นปกติวิสัยแล้ว ย่อมจะไม่แสดงพฤติกรรมไปในทิศทางที่ผิดแผกไปจากเดิม หรือแสดงพฤติกรรมที่แตกต่างไปจากบุคลิกลักษณะนิสัยที่ตนเป็นอยู่นัก ดังนั้น การที่บุคคลซึ่งมีความประพฤติดีดี มีความคิดว่าตนประพฤติดีดีและเป็นคนดี ย่อมมีแนวโน้มที่จะรักษาความประพฤดีและภาพลักษณ์ของตนเองที่มีเอาไว้ การที่จะใช้กำลังหรือใช้ความรุนแรงเมื่อเกิดความขัดแย้งกับบุคคลอื่นจึงมีน้อยลง เนื่องจากมีความขังใจอยู่หลายประการด้วยกัน และโดยเฉพาะอย่างยิ่งแล้ว การ

ใช้กำลังกับบุคคลอื่นหรือใช้ความรุนแรงในการแก้ปัญหา นั้น ไม่ใช่แนวทางที่บุคคลใดๆที่มีความประพฤตินั้นจะกระทำกัน ดังนั้นการปลูกฝังในเรื่องของความประพฤติที่บิดามารดา ญาติผู้ใหญ่ รวมไปถึงครูอาจารย์ได้เพียรพยายามที่จะอบรมสั่งสอน และสร้างขึ้นในตัวนักเรียนเรื่อยมานั้น จึงเป็นสิ่งที่มีความจำเป็นและมีความสำคัญอย่างยิ่ง และจะต้องมีการส่งเสริมในส่วนนี้ต่อไปอย่างต่อเนื่องและไม่อาจละเลยได้ เนื่องจากการปลูกฝังพฤติกรรมที่ดีและการมองคนในแง่ดีนั้น มีส่วนในการจัดระเบียบและวางรูปแบบพฤติกรรมการแสดงออกของนักเรียนได้ส่วนหนึ่ง โดยเป็นเหมือนกับเส้นที่มองไม่เห็นที่ขีดไว้เป็นแนวทางให้นักเรียนหรือเยาวชนทั่วไปได้เดินตาม ไม่ให้เฉไฉออกไปนอกทางมากเกินไปนัก ซึ่งเมื่อนักเรียนหรือบุคคลใดก็ตามมีเหตุบังเอิญหรือพลาดพลั้ง กำลังจะก้าวเดินไปในทางที่ไม่ถูกไม่ควร บุคคลนั้นก็จะมีสำนึกและรู้ตัวได้ เนื่องจากได้รับการปลูกฝังและการอบรมสั่งสอนมา การใช้กำลังหรือการใช้ความรุนแรงต่างๆจึงอาจลดน้อยลงได้ ด้วยการหันมาปลูกฝังเรื่องของความประพฤติที่ดีและการมองคนในแง่ดีให้แก่ นักเรียน เพื่อให้ นักเรียนและเยาวชนทั่วไปมีความประพฤติที่ดี มีความคิดและความรู้สึกที่ดีต่อตนเอง ซึ่งจะก่อให้เกิดกำลังใจที่เข้มแข็งสามารถที่จะรับมือหรือเผชิญหน้ากับปัญหาต่างๆได้เป็นอย่างดี